ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Δ/ΝΣΗ: Γ.Ε.ΜΗ, ΑΕ, ΕΠΕ & Υ.Μ.Σ.
ΤΜΗΜΑ: Β΄ Ανωνύμων Εταιρειών

Αθήνα, 10/01/2023
Αριθ. Πρωτ. : 189

Πληροφορίες : Ε. Παπαλέξη
Τηλέφωνα : 210 3382133
E-mail: epapalexi@acci.gr

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καταχώρισης στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.), και δημοσίευσης στο διαδικτυακό τόπο του Γ.Ε.ΜΗ., στοιχείων της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «**ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ»**.

Την **09/01/2023** καταχωρίστηκε στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο (Γ.Ε.ΜΗ.), με **Κωδικό Αριθμό Καταχώρισης 3410321,** και στη μερίδα της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «**ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ»**, τον διακριτικό τίτλο «**ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ Α.Ε.»** και αριθμό Γ.Ε.ΜΗ. **2210801000**, η υπ' αρ. **2244/2022 Απόφαση** του **Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Τμήμα 16ο).**

Η ανωτέρω Απόφαση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της παρούσης.

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΑΘΗΝΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟ & ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ

ΓΙΩΤΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

Η γνησιότητα της παρούσας, μπορεί να ελεγχθεί, στην Ηλ. Δ/νση: https://www.businessregistry.gr/ - επιλογή «Δημοσιότητα».

ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 2244/2022

ΤΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

16ο ΤΜΗΜΑ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Δήμητρα Παυλόγιαννη, Πρόεδρο Εφετών, Ευτέρπη Κοτσίφη, Εφέτη, Ιωάννα Κορίτου, Εισηγήτρια – Εφέτη και από το Γραμματέα Νικόλαο Καλαντζή.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 10.2.2022 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΩΝ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΩΝ – ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ : 1) Σπυρίδωνος Σαμαρά του Ιωάννη φαρμακοποιού κατοίκου Ζωγράφου 75 (Α.Δ.Τ. ΑΒ 043198 Α.Τ. Ψυχικού και Α.Φ.Μ. 032722421 ΔΟΥ Ψυχικού), 2) Κωνσταντίνου Καστραντά του Γεωργίου και της Χαράς κατοίκου Αθηνών Πρατίνου 68-70 (Α.Δ.Τ. ΑΗ 566145 Α.Τ. Παγκρατίου και Α.Φ.Μ. 064946527 ΔΟΥ ΙΖ Αθηνών), 3) Αικατερίνης Καστραντά του Γεωργίου και της Χαράς, κατοίκου Αθηνών Πρατίνου 68-70 (Α.Δ.Τ. Χ 136173 Α.Τ. Παγκρατίου και Α.Φ.Μ. 064946515 ΔΟΥ ΙΖ' Αθηνών), 4) Χαράς συζ. Γεωργίου Καστραντά του Κωνσταντίνου και της Λαμπρινής κατοίκου Αθηνών Πρατίνου 68-70 (Α.Δ.Τ. Σ 547436 Α.Τ. Παγκρατίου και Α.Φ.Μ. 047190052 ΔΟΥ ΙΖ Αθηνών), οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Βασίλειο Σουρλά, ο οποίος υπέβαλε την προβλεπόμενη από το άρθρο 242 § 2 ΚΠολΔ από 9.2.2022 δήλωση και προκατέθεσε προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ : 1) Της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΕ που εδρεύει στο Περιστέρι οδός Λεύκτρων αριθ. 6-8, 2) Γεράσιμου Μονοκρούσου του Αντωνίου ατομικά και με την ιδιότητα του Προέδρου και διευθύνοντος συμβούλου της εταιρίας ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ κατοίκου Περιστερίου οδός Λεύκτρων αριθ.6-8, 3) α) Της Παναγιώτας Δέδη του Μιχαήλ και της Βασιλικής, χήρας Κωνσταντίνου Λυμπερίου, με Α.Φ.Μ. 064320870, β) του Αθανασίου Λυμπερίου του

Κωνσταντίνου και της Παναγιώτας, με Α.Φ.Μ. 140448049 και γ) του Μιχαήλ Λυμπερίου του Κωνσταντίνου και της Παναγιώτας, με Α.Φ.Μ. 148683228, κατοίκων απάντων Ηλιούπολης Αττικής, οδός Ιερολοχιτών, αριθμός 7, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμων του αρχικώς εναγόμενου Κωνσταντίνου Λυμπερίου του Αθανασίου, 4) Ιωάννη Ποθητάκη του Νικολάου ατομικά και με την ιδιότητα του εντεταλμένου συμβούλου της εταιρίας ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΦΑΡΜΑΚΑΠΟΘΗΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ κατοίκου Περιστεριού οδός Λεύκτρων αριθ. 6-8, 5) Δέσποινας Μονοκρούσου του Γερασίμου κατοίκου Κηφισιάς Αττικής οδός Δοϊράνης αριθ. 8, 6) Άννας συζ. Γεράσιμου Μονοκρούσου κατοίκου Νέας Ιωνίας Αττικής οδός Θράκης αριθ. 9, οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Ηλία Μικρουλέα, ο οποίος ανακάλεσε την από 9.2.2022 κατ' άρθρο 242 ΚΠολΔ δήλωση, συμπαρισταμένης και της ασκούμενης Λαμπρινής Ραψογάλη.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Οι εκκαλούντες – ενάγοντες άσκησαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών την από 18.9.2014 και με αριθ. εκθ. κατ. δικ. 122770/3530/3.11.2014 αγωγή και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτή. Το Δικαστήριο εκείνο εξέδωσε αντιμωλία των διαδίκων την υπ' αριθ. 465/2019 οριστική απόφαση, με την οποία απέρριψε την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι εκκαλούντες με την από 18.3.2019 και με αριθ. εκθ. κατ. δικ. 25549/1929/18.3.2019 έφεση, αντίγραφο της οποίας κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθ. εκθ. κατ. δικ. 2963/2362/21.3.2019 για την οποία (έφεση) ορίστηκε δικάσιμος η 13.2.2020 και μετ' αναβολή για τη δικάσιμο της 8.4.2021, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώθηκε λόγω της πανδημίας του covid-19 και σύμφωνα με την υπ' αριθ. 6536/2021 πράξη του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Εφετείου Αθηνών ορίστηκε δικάσιμος η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης στο ακροατήριο από τη σειρά της στο πινάκιο και τη συζήτηση αυτής ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εφεσίβλητων παραστάθηκε και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε, ενώ ο πληρεξούσιος δικηγόρος των εκκαλούντων δεν

παραστάθηκε, αλλά προκατέθεσε τις προτάσεις του και τη σχετική δήλωσή του, σύμφωνα με το άρθρο 242 § 2 ΚΠολΔ.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η υπό κρίση έφεση κατά της υπ' αριθ. 465/2019 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία αντιμωλία των διαδίκων, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, εφόσον ουδείς εκ των διαδίκων επικαλείται την επίδοση της εκκαλουμένης απόφασης, ούτε προκύπτει αυτή (επίδοση) από κάποιο στοιχείο της δικογραφίας και από τη δημοσίευσή της (31.1.2019) μέχρι την άσκηση της ένδικης έφεσης (18.3.2019) δεν έχει παρέλθει διετία (άρθρα 19, 495 § 1, 511, 513 § 1 περ. β', 516 § 1, 517, 518 § 2 ΚΠολΔ, όπως τα άρθρα 495 και 518 ισχύουν, λόγω του χρόνου άσκησής της, μετά την αντικατάστασή τους με το άρθρο τρίτο και τέταρτο του άρθρου 1 σε συνδ. με άρθρο 1 του ένατου άρθρου § 4 του Ν. 4335/2015) και έχει κατατεθεί το νόμιμο παράβολο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, ύψους 150 ευρώ (σχετ. το υπ' αριθ. 264640951959 0513 0035 ηλεκτρονικό παράβολο), σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 § 3 Α περ. γ' ΚΠολΔ (όπως το άρθρο αυτό ισχύει μετά την αντικατάσταση του α) από το άρθρο 1 άρθρο τρίτο του Ν. 4335/2015 [ΦΕΚ Α' 87/23.7.2015], που εφαρμόζεται για τα κατατεθειμένα από την 1-1-2016 ένδικα μέσα και β) από τα άρθρα 35 § 2 και 45 του Ν. 4446/2016, [ΦΕΚ Α' 240/22.12.2016], με έναρξη ισχύος από 23.1.2017, που εφαρμόζονται εν προκειμένω ενόψει του χρόνου ασκήσεως της ενδίκου εφέσεως [14.11.2019]) και προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση στην έκθεση κατάθεσης του ενδίκου μέσου της αρμόδιας Γραμματέως του Πρωτοδικείου Αθηνών. Παραδεκτώς δε, φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος αρμοδίου Δικαστηρίου (άρθρο 19 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 4 § 2 του Ν. 3994/2011). Πρέπει, επομένως, η υπό κρίση έφεση να γίνει τυπικά δεκτή, και να ερευνηθεί περαιτέρω, κατά την ίδια διαδικασία, ως προς το παραδεκτό, το νόμω και ουσία βάσιμο των λόγων της (άρθρα 522, 533 § 1 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 286 περ. α' ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε από τη διάταξη του άρθρου 1 άρθρου δευτέρου του ν.

4335/2015 «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής του ν. 4334/2015 (Α'80)» και ισχύει από 1.1.2016, κατά τα ρητώς οριζόμενα από τη διάταξη του άρθρου 1 άρθρου ενάτου παρ. 4 του ως άνω νόμου: «Η δίκη διακόπτεται αν, έως ότου τελειώσει η συζήτηση, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση: α) πεθάνει κάποιος διάδικος ή νόμιμος αντιπρόσωπός του ή συμβεί άλλη μεταβολή στο πρόσωπο κάποιου από αυτούς, η οποία επηρεάζει την ικανότητα της δικαστικής παράστασής του ή την εξουσία εκπροσώπησης του νόμιμου αντιπροσώπου, εκτός αν πρόκειται για Θάνατο ή μεταβολές στο πρόσωπο του νόμιμου αντιπροσώπου ανώνυμης εταιρίας, εταιρίας περιορισμένης ευθύνης, νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, σωματείου ή ιδρύματος ... », κατά, δε, τη διάταξη του επομένου άρθρου 287 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα, όπως αντικαταστάθηκε από την αυτή ως άνω διάταξη του ν. 4335/2015: «Η διακοπή επέρχεται από τη γνωστοποίηση προς τον αντίδικο του λόγου της διακοπής με επίδοση δικογράφου ή με τις προτάσεις ή με προφορική δήλωση στο ακροατήριο ή εκτός ακροατηρίου κατά την επιχείρηση διαδικαστικής πράξης. Η γνωστοποίηση γίνεται από πρόσωπο που έχει δικαίωμα να επαναλάβει τη δίκη». Από τις διατάξεις αυτές, σε συνδυασμό με εκείνες των άρθρων 62, 73 και 313 του ΚΠολΔ, σαφώς, συνάγεται ότι το αποτέλεσμα της διακοπής και επαναλήψεως της δίκης, σε περίπτωση θανάτου διαδίκου, επέρχεται, μόνον, εφόσον το διακοπτικό γεγονός (εν προκειμένω, ο θάνατος) και η κατά νόμο γνωστοποίησή του επισυμβούν, το αργότερο, μέχρι το πέρας της συζητήσεως της υποθέσεως στο ακροατήριο, άλλως, η απόφαση, εγκύρως, εκδίδεται στο όνομα των αρχικών διαδίκων. Επομένως, εάν ο διάδικος αποβιώσει μετά το πέρας της συζητήσεως στο ακροατήριο του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, μετά την οποία εκδίδεται η οριστική απόφαση, πολλώ, δε, μάλλον, μετά και τη δημοσίευση της τελευταίας, δεν υφίσταται, πλέον, εκκρεμής δικαστικός αγώνας και, ως εκ τούτου, δεν υπάρχει πεδίο εφαρμογής των διατάξεων περί διακοπής της δίκης (ΑΠ 1965/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 625/ 2012 ΕλλΔνη 53.1079, ΕφΛαρ 320/2011 ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ 2012.47). Κατά συνέπεια, λαμβανομένης υπόψη της διατάξεως του άρθρου 517 εδ. α' ΚΠολΔ, κατά την οποία: «Η έφεση απευθύνεται κατά εκείνων που ήταν διάδικοι στην πρωτόδικη δίκη ή των καθολικών διαδόχων ή κληροδόχων τους», σε περίπτωση θανάτου του αρχικού διαδίκου, μετά το πέρας της συζητήσεως στο ακροατήριο ή μετά την

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

έκδοση της πρωτόδικης αποφάσεως, η έφεση πρέπει, επί ποινή απαραδέκτου, να απευθύνεται κατά των κληρονόμων ή των κληροδόχων του θανόντος διαδίκου, εκτός εάν ο εκκαλών, αγνοώντας την επελθούσα μεταβολή, είχε απευθύνει αυτήν κατά του θανόντος, οπότε, η δίκη διεξάγεται κανονικώς με τους κληρονόμους του τελευταίου, οι οποίοι καλούνται ή εμφανίζονται με δική τους πρωτοβουλία, κατά τη συζήτηση, υπό την ιδιότητα αυτή, στη θέση του θανόντος εφεσιβλήτου (ΑΠ 304/2018, ΑΠ 45/2018, ΑΠ 2167/2014 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 868/2001 ΕλλΔνη 43.719, ΕφΠειρ 56/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑθ 6032/2005 ΕλλΔνη 47.574), άλλως (εάν, δηλαδή, αποδειχθεί γνώση του εκκαλούντος περί του θανάτου του εφεσίβλητου) η έφεση τυγχάνει και αυτεπαγγέλτως απορριπτέα, ως απαράδεκτη, ασχέτως βλάβης. Ο εκκαλών βαρύνεται με την απόδειξη της άγνοιας του θανάτου, η οποία κρίνεται βάσει των προαποδεικτικώς προσκομιζόμενων εγγράφων, σε συνδυασμό με τη μη γνωστοποίηση του θανάτου από τους κληρονόμους. Πάντως, εάν δεν προβάλλεται ισχυρισμός περί γνωστοποιήσεως στον εκκαλούντα του θανάτου του εφεσιβλήτου, συνάγεται απόδειξη ότι, ο εκκαλών δεν είχε λάβει, καθ' οιονδήποτε τρόπο, γνώση του εν λόγω θανάτου, προ της ασκήσεως της εφέσεως (Μ. Μαργαρίτη-Ά. Μαργαρίτη «Ερμηνεία ΚΠΟΛΔ Θεωρία-Νομολογία», Τ. Ι, 2012, υπό άρθρο 517, αριθ. 16, Β. Βαθρακοκοίλη «Η έφεση», έκδ. 2015, υπό άρθρο 517, αρ. 771 επ.). Στην προκειμένη περίπτωση, η συζήτηση της υπόθεσης έλαβε χώρα ενώπιον του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου στις 14.2.2018. Μετά τη συζήτηση και συγκεκριμένα, στις 17.2.2018 απεβίωσε, χωρίς διαθήκη, ο τρίτος εκ των αρχικών εναγόμενων, ήτοι ο Κωνσταντίνος Λυμπερίου του Αθανασίου, (όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 71/21.2.2018 ληξιαρχική πράξη θανάτου, που έχει εκδώσει η Ληξίαρχος του Δήμου Ηλιουπόλεως), και κατέλειπε μοναδικούς εξ αδιαθέτου κληρονόμους του τη σύζυγό του Παναγιώτη Δέδη του Μιχαήλ και της Βασιλικής και τα δύο τέκνα του Αθανάσιο και Μιχαήλ, οι οποίοι δεν αποποιήθηκαν την κληρονομιά του, όπως προκύπτει από τα προσκομιζόμενα σχετικά έγγραφα, ήτοι: 1) το από 21.2.2018 απόσπασμα ληξιαρχικής πράξης θανάτου της Ληξιάρχου του Δήμου Ηλιουπόλεως, 2) της υπ' αριθ. 843/2018 Διατάξεως της Ειρηνοδίκη Αθηνών περί χορηγήσεως κληρονομητηρίου, και 3) το υπ' αριθ. 174/2018 του Γραμματέως του Ειρηνοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εκούσιας Δικαιοδοσίας). Ενόψει των

ανωτέρω, δεν υφίσταται, στην προκειμένη περίπτωση, πεδίο εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 286 επ. του ΚΠολΔ, περί βιαίας διακοπής της δίκης, λόγω θανάτου του τρίτου αρχικού εναγόμενου, καθώς, αυτός απεβίωσε σε χρόνο μετά την ολοκλήρωση της ενώπιον του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου συζητήσεως της ως άνω αγωγής κατά τη δικάσιμο της 14.2.2018 και, ως εκ τούτου, εγκύρως, εκδόθηκε η εκκαλουμένη οριστική απόφαση επ' ονόματι αυτού (του αρχικού τρίτου εναγόμενου), κατά τα αναλυτικώς εκτιθέμενα στην προηγηθείσα νομική σκέψη. Περαιτέρω, ναι, μεν, η υπό κρίση έφεση κατατέθηκε στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου στις 18.3.2019, ήτοι, σε χρόνο μετά το θάνατο του αρχικού τρίτου εναγόμενου (17.2.2018), πλην, όμως, δεν αποδεικνύεται ότι, οι εκκαλούντες γνώριζαν, κατά το χρόνο καταθέσεως του δικογράφου της κρινόμενης εφέσεως στη Γραμματεία του πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, τον επελθόντα – πριν την κατάθεση της εφέσεως – θάνατο του αρχικού τρίτου εναγόμενου, περαιτέρω, δε, οι παριστάμενοι εφεσίβλητοι δεν ισχυρίζονται, με τις κατατεθείσες, ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου προτάσεις τους, ότι, γνωστοποίησαν, καθ' οιονδήποτε τρόπο, στους εκκαλούντες ή ότι, αυτοί γνώριζαν το θάνατο του αρχικού τρίτου εναγόμενου προ της καταθέσεως της εφέσεως και ως εκ τούτου, παραδεκτώς, συζητείται η έφεση με διαδίκους – εφεσίβλητους, στη θέση του αρχικού τρίτου εναγόμενου τους κληρονόμους αυτού Παναγιώτα Δέδη του Μιχαήλ και της Βασιλικής, Αθανάσιο Λυμπερίου του Κωνσταντίνου και της Παναγιώτας, και Μιχαήλ Λυμπερίου του Κωνσταντίνου και της Παναγιώτας.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Με την από 18.9.2014 (αριθ. εκθ. κατ. 122770/3530/3.11.2014) αγωγή τους οι ενάγοντες εξέθεταν ότι είναι μέτοχοι της πρώτης εναγόμενης ανώνυμης εταιρίας, κατά ποσοστό ο, μεν, πρώτος 5,28%, οι, δε, δεύτερος και τρίτη 3,955% και η τέταρτη 0,26% του μετοχικού κεφαλαίου. Ότι ο δεύτερος εναγόμενος είναι πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου της πρώτης εναγόμενης και διευθύνων σύμβουλος, ο τρίτος εναγόμενος αντιπρόεδρος, ο τέταρτος εναγόμενος εντεταλμένος σύμβουλος, οι πέμπτη και έκτη εξ αυτών (εναγόμενων) μέλη του διοικητικού συμβουλίου αυτής. Ότι στις 20.6.2014 και μετ' αναβολή στις 15.7.2014 έλαβε χώρα τακτική γενική συνέλευση της πρώτης εναγόμενης, στην οποία παρέστησαν άπαντες οι μέτοχοι και ελήφθησαν, παρά την αντίθεση των εναγόντων, οι εξής

αποφάσεις : 1) έγκριση των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της εταιρικής χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013 μετά των επ' αυτών εκθέσεων του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών, 2) απαλλαγή του ΔΣ και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013, 3) εκλογή τακτικού και αναπληρωματικού ελεγκτή για τη χρήση από 1.1.2014 έως 31.12.2014 και καθορισμός αμοιβής του, 4) έγκριση αμοιβών επί των κερδών των μελών του διοικητικού συμβουλίου για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013, 5) έγκριση των αμοιβών και των αποζημιώσεων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που τους κατεβλήθησαν για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013 σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 κ.ν. 2190/1920 και την απόφαση της εξ αναβολής Γενικής Συνέλευσης της 11ης Ιουλίου 2013, 6) έγκριση του πίνακα διάθεσης κερδών της χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013, 7) έγκριση αμοιβών και αποζημιώσεων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που βαρύνουν την εταιρεία, σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 κ.ν. 2190/1920, για τη χρήση από 1.1.2014 έως 31.12.2015, 8) έγκριση της εκλογής από το ΔΣ της Δέσποινας Μονοκρούσου ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά την παραίτηση του Τηλέμαχου Παπαϊωάννου, για προσωπικούς λόγους και 9) διάφορες ανακοινώσεις. Ότι οι ενάγοντες ζήτησαν εγγράφως σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του καταστατικού της πρώτης εναγόμενης και του νόμου, πληροφορίες για τις υποθέσεις της τελευταίας, οι οποίες ήταν χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης της ως άνω γενικής συνέλευσης καθώς και πληροφορίες για τα ποσά και τις παροχές που τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της ως άνω εναγόμενης έλαβαν κατά την τελευταία διετία απ' αυτήν, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην αγωγή. Ότι η πρώτη των εναγόμενων δεν παρέσχε στην ανωτέρω γενική συνέλευση τις αιτηθείσες πληροφορίες, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην αγωγή, με αποτέλεσμα να υφίσταται ακυρωσία όλων των ληφθεισών σ' αυτήν αποφάσεων και δη των αποφάσεων επί των υπό στοιχείο 1, 2, 4, 6 προαναφερόμενων θεμάτων της ημερήσιας διάταξης. Ότι οι αποφάσεις, που ελήφθησαν επί των υπό στοιχεία 1 έως 7 προαναφερόμενων θεμάτων της ημερήσιας διατάξεως είναι απολύτως άκυρες, άλλως ακυρώσιμες, διότι, κατά τη συνεδρίαση τόσο της αρχικής όσο και της μετ' αναβολήν γενικής συνέλευσης, δεν παρίστατο ο ορκωτός ελεγκτής της εταιρίας Παντελής Παπαϊωάννου, για να παρέχει κάθε πληροφορία,

σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ.2 του ν. 2190/1920. Ότι η σύνταξη και η δημοσίευση των οικονομικών καταστάσεων δεν είναι σύννομη όπως και η απόφαση περί έγκρισης στο σύνολό της και γι' αυτό θα πρέπει να ανασυνταχθεί ο ισολογισμός και ο πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων, ώστε να διανεμηθεί το σύνολο των προς διανομή κερδών, ανερχόμενο σε 6.695.455,24 ευρώ, το οποίο αναλύεται σε κέρδη χρήσεως 1.406.461,91 ευρώ και σε κρατηθέντα κέρδη εις νέον προγενέστερων χρήσεων 5.288.933,33 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό, όπως ειδικότερα αναπτύσσεται στο δικόγραφο της υπό κρίση αγωγής, οι ενάγοντες, επικαλούμενοι έννομο συμφέρον ζήτησαν: Α) ν' αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρες, άλλως ακυρώσιμες, οι αποφάσεις, που ελήφθησαν στη γενική συνέλευση στις 15.7.2014 επί των υπό στοιχεία 1-7 προαναφερόμενων θεμάτων της ημερήσιας διατάξεως, διότι, κατά τη συνεδρίαση, τόσο της αρχικής, όσο και της μετ' αναβολή γενικής συνέλευσης, δεν παρίστατο ο ορκωτός ελεγκτής της εταιρίας Παντελής Παπαϊωάννου για να παρέχει κάθε πληροφορία, σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ. 2 του ΚΝ 2190/1920, Β) ν' αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρη, άλλως ακυρώσιμη η απόφαση της γενικής συνέλευσης της πρώτης εναγόμενης περί έγκρισης των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της εταιρικής χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013 μετά των επ' αυτών εκθέσεων του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών : α) για το λόγο ότι αυτή ελήφθη χωρίς να παρασχεθούν οι αιτούμενες από τους ενάγοντες πληροφορίες καθώς και β) για το λόγο ότι ενέχει κατάχρηση της εξουσίας της πλειοψηφίας. Γ) ν' αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρη, άλλως ακυρώσιμη η απόφαση της γενικής συνέλευσης της πρώτης εναγόμενης περί απαλλαγής του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013 : α) για το λόγο ότι αυτή ελήφθη χωρίς να παρασχεθούν οι αιτούμενες από τους ενάγοντες πληροφορίες β) για το λόγο ότι η ακυρωσία της ως άνω πρώτης απόφασης συμπαρασύρει σε ακυρότητα ή ακυρωσία και τη δεύτερη αυτή απόφαση, Δ) να αναγνωρισθεί ότι είναι άκυρη, άλλως ακυρώσιμη η απόφαση της γενικής συνέλευσης της πρώτης εναγόμενης περί έγκρισης αμοιβών επί των κερδών των μελών του διοικητικού συμβουλίου για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013, ποσού 356.000 ευρώ και έγκρισης του πίνακα διάθεσης κερδών της χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013 : α) για το λόγο ότι υπήρξε

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 32 του καταστατικού της πρώτης εναγόμενης και των διατάξεων του νόμου που προβλέπουν διανομή του πρώτου μερίσματος στους μετόχους επί των συνολικών κερδών της εταιρίας, που περιλαμβάνουν και τα κέρδη προηγουμένων χρήσεων που έχουν κρατηθεί εις νέον, ήτοι στην προκειμένη περίπτωση τα καθαρά κέρδη της χρήσης 1.1.2013 έως 31.12.2013 ανέρχονταν στο ποσό των 1.406.461,91 ευρώ, τα κέρδη εις νέον παλαιοτέρων χρήσεων στο ποσό των 5.288.933,33 ευρώ, ήτοι συνολικά τα κέρδη στο ποσό των 6.312.581,67 ευρώ και όχι επί των κερδών της συγκεκριμένης χρήσης, β) για το λόγο ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 27 του καταστατικού της πρώτης εναγόμενης που δεν προβλέπει αμοιβή στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου εκ των κερδών της. γ) για το λόγο ότι ελήφθη χωρίς να παρασχεθούν οι αιτούμενες από τους ενάγοντες πληροφορίες, δ) για το λόγο ότι ενέχει κατάχρηση της εξουσίας της πλειοψηφίας, καθόσον αποφασίζεται η καταβολή υπέρογκου σε σχέση με το μέρισμα των μετόχων ποσού αμοιβών στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου που ελέγχονται από την πλειοψηφία, ε) για το λόγο ότι η απόφαση της γενικής συνέλευσης δεν αναφέρει τα πρόσωπα που θα εισπράξουν το ποσό των 356.000 ευρώ, την έννομη σχέση με την οποία θα το εισπράξουν με αποτέλεσμα το σχετικό θέμα ημερήσιας διάταξης να είναι ασαφές και η περί τούτου απόφαση άκυρη, Ε) να διαταχθεί η διόρθωση, ανασύνταξη, επαναδημοσίευση και επανέγκριση των οικονομικών καταστάσεων και ειδικότερα του πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων της πρώτης εναγόμενης, σύμφωνα με όσα στο ιστορικό της αγωγής διαλαμβάνονται, επικουρικά να προσδιοριστεί το προσήκον μέτρο των αμοιβών και αποζημιώσεων για κάθε ένα δικαιούμενο πρόσωπο τηρουμένων και των λοιπών προϋποθέσεων και προβλέψεων του καταστατικού στο ποσό των δέκα χιλιάδων (10.000) ευρώ ετησίως για τον Γεράσιμο Μονοκρούσο και στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ μηνιαίως για τα λοιπά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ΣΤ) να υποχρεωθεί το διοικητικό συμβούλιο να περιλάβει στον ισολογισμό και τον πίνακα διάθεσης αποτελεσμάτων πρόταση για τη διανομή του συνόλου των προαναφερόμενων καθαρών κερδών προς διάθεση ποσού 6.312.581,67 ευρώ, άλλως του ποσού των 4.561.943,32 ευρώ που αποτελεί κρατηθέν κέρδος εις νέον της χρήσεως 1.1.20089 έως 31.12.2008, Ζ) ν' απειληθεί κατά των δευτέρου έως έκτης των εναγόμενων

χρηματική ποινή ύψους πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ στον κάθε ένα και να διαταχθεί η προσωπική κράτηση τους για ένα (1) έτος, ως μέσο αναγκαστικής εκτέλεσης της απόφασης που θα εκδοθεί και Η) να καταχωρηθεί η απόφαση που θα εκδοθεί στο ΓΕΜΗ μητρώο ανωνύμων εταιριών και να υποβληθεί στις κατά νόμο διατυπώσεις δημοσιότητας. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφαση, απέρριψε την αγωγή με τις ειδικότερες εκεί αιτιολογίες και καταδίκασε τους ενάγοντες στη δικαστική δαπάνη των εναγόμενων. Κατά της απόφασης αυτής παραπονούνται οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες για τους λόγους που αναφέρονται στην υπό κρίση έφεση, αναγόμενους σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων, ζητούν δε, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη απόφαση και να γίνει δεκτή, στο σύνολό της, η αγωγή, καθώς και να καταδικασθούν οι εφεσίβλητοι στη δικαστική δαπάνη τους και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Στο άρθρο 35α (που φέρει τον τίτλο «Ακυρωσία αποφάσεων της Γενικής Συνέλευσης») Ν. 2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιριών», όπως το εν λόγω άρθρο τροποποιήθηκε με το άρθρο 42 Ν. 3604/2007 (ΦΕΚ Α` 189/08.08.2007), προβλέπονται τα εξής: «1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 35β και 35γ, απόφαση της Γενικής Συνέλευσης που λήφθηκε με τρόπο, ο οποίος δεν είναι σύμφωνος με τον νόμο ή το καταστατικό, ακυρώνεται από το Δικαστήριο. Το ίδιο ισχύει και για αποφάσεις, τις οποίες έλαβε Γενική Συνέλευση που δεν είχε νόμιμα συγκληθεί ή συγκροτηθεί. 2. Ακυρώσιμη είναι και η απόφαση που λήφθηκε: α) χωρίς να παρασχεθούν οφειλόμενες πληροφορίες που ζητήθηκαν, κατά το άρθρο 39, από μετόχους, οι οποίοι ζητούν την ακύρωση, σύμφωνα με την επομένη παράγραφο, ή β) κατά κατάχρηση της εξουσίας της πλειοψηφίας, υπό τους όρους του άρθρου 281 του Αστικού Κώδικα. 3. Η ακύρωση μπορεί να ζητηθεί με αγωγή από οποιονδήποτε μέτοχο, κάτοχο μετοχών που εκπροσωπούν τα δύο εκατοστά (2/100) του κεφαλαίου, αν δεν παρέστη στη Συνέλευση ή αντιτάχθηκε στην απόφαση. Την ακύρωση μπορεί να ζητήσει και κάθε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή, εάν παρίσταται ανάγκη, το Δικαστήριο της παραγράφου 6 διορίζει, μετά από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, ειδικό εκπρόσωπο της εταιρίας για τη διεξαγωγή της δίκης. Στην περίπτωση α` της παραγράφου 2, την ακύρωση μπορούν να ζητήσουν μόνο οι

μέτοχοι που ζήτησαν τις πληροφορίες, εφόσον εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου. 5. Η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης δεν μπορεί να ακυρωθεί εξαιτίας: α) συμμετοχής σε αυτή προσώπων που δεν είχαν το δικαίωμα αυτό, εκτός εάν η συμμετοχή τους ήταν αποφασιστική για την επίτευξη απαρτίας ή η ψήφος τους ήταν αποφασιστική για την επίτευξη πλειοψηφίας, β) ακυρότητας ή ακυρωσίας επί μέρους ψήφων, εκτός εάν οι ψήφοι αυτές ήταν αποφασιστικές για την επίτευξη πλειοψηφίας, γ) ανακρίβειας, αοριστίας ή πλημμελειών τήρησης του σχετικού πρακτικού, εκτός εάν για τους λόγους αυτούς δεν είναι δυνατόν να διαγνωσθεί το περιεχόμενο της απόφασης, δ) ελαττώματος της απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου, με την οποία συγκλήθηκε η Γενική Συνέλευση, εκτός εάν για τον λόγο αυτό δεν υπήρξε έγκαιρη και επαρκής πληροφόρηση των μετόχων. 6. Η αγωγή ακύρωσης της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης εκδικάζεται από το Πολυμελές Πρωτοδικείο της έδρας της Εταιρίας. 7. Η ανωτέρω αγωγή στρέφεται κατά της εταιρίας και ασκείται εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την υποβολή του σχετικού πρακτικού στην Αρμόδια Αρχή ή, εάν η απόφαση υποβάλλεται σε δημοσιότητα, από την καταχώρισή της στο Μητρώο. 8. Οι ενάγοντες-μέτοχοι οφείλουν να αποδείξουν ότι, τόσο κατά την άσκηση όσο και κατά τη συζήτηση της αγωγής, έχουν τις μετοχές, που τους παρέχουν το δικαίωμα να ασκήσουν την αγωγή. Εάν, μετά την άσκηση της αγωγής, οι ενάγοντες μέτοχοι μεταβιβάσουν όλες τις μετοχές ή μέρος τούτων, ώστε κατά τη συζήτηση της αγωγής να μην συγκεντρώνουν πλέον τα ποσοστά της παραγράφου 3, οι ενάγοντες- μέτοχοι μπορούν να ζητήσουν με τις προτάσεις τους αποζημίωση σύμφωνα με την παράγραφο 4. 9. Η ακύρωση της απόφασης ισχύει έναντι πάντων. Το διοικητικό συμβούλιο υποχρεούται να λάβει τα μέτρα, που επιβάλλει η κατάσταση, η οποία προέκυψε από την ακύρωση. Σε κάθε περίπτωση, δεν θίγονται τα δικαιώματα απόφαση που ακυρώθηκε ή με πράξη που αυτή, εκτός εάν ο τρίτος γνώριζε ή αγνοούσε της απόφασης.... 11. Η δικαστική απόφαση, που ακυρώνει απόφαση της γενικής συνέλευσης, και η δικαστική απόφαση, με την οποία αναστέλλεται η ισχύς της υποβάλλονται στη δημοσιότητα του άρθρου 7β». Στο άρθρο 35β (που φέρει τον τίτλο «ακυρότητα αποφάσεων της γενικής συνέλευσης») του Ν. 2190/1920, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 43 Ν. 3604/2007 (ΦΕΚ Α 189/08.08.2007), προβλέπονται τα ακόλουθα: «1. Σε περίπτωση που δεν

υπήρξε σύγκληση της γενικής συνέλευσης ή το περιεχόμενο της απόφασής της είναι αντίθετο στον νόμο ή το καταστατικό, η απόφαση είναι άκυρη. 2. Με την επιφύλαξη εφαρμογής του προηγούμενου άρθρου, θεωρείται ότι συγκλήθηκε η Γενική Συνέλευση, εάν υπήρξε πρόσκλησή της προερχόμενη από την εταιρία και περιέχουσα τουλάχιστον ένδειξη της ημερομηνίας και του τόπου της Γενικής Συνέλευσης και η πρόσκληση αυτή δημοσιεύθηκε κατά τον νόμο. 3. Η προβολή ακυρότητας εκ μέρους μετόχου, λόγω έλλειψης σύγκλησης της Γενικής Συνέλευσης, δεν είναι επιτρεπτή, εάν ο μέτοχος αυτός, μεταγενέστερα, δήλωσε προς την Εταιρία, εγγράφως ή με δήλωσή του στα πρακτικά, ότι η Γενική Συνέλευση συνεδρίασε νομίμως. 4. Η ακυρότητα μπορεί να προβληθεί από κάθε πρόσωπο, μέτοχο ή τρίτο, που έχει έννομο συμφέρον, εντός προθεσμίας ενός (1) έτους από την υποβολή του σχετικού πρακτικού στην αρμόδια αρχή ή, εάν η απόφαση υποβάλλεται σε δημοσιότητα, από την καταχώρισή της στο Μητρώο. Σε περίπτωση που με «τροποποίηση του καταστατικού ο σκοπός της εταιρίας καθίσταται παράνομος ή αντικείμενος στη δημόσια τάξη, καθώς και, όταν από την απόφαση προκύπτει διαρκής παραβίαση διατάξεων αναγκαστικού δικαίου, η προβολή της ακυρότητας δεν υπόκειται σε προθεσμία. 5. Η ακυρότητα μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν και αυτεπάγγελτα από το δικαστήριο, εντός της προθεσμίας της παραγράφου 4. 6. Η δικαστική απόφαση, που αναγνωρίζει την ακυρότητα απόφασης της γενικής συνέλευσης, υποβάλλεται στη δημοσιότητα του άρθρου 7β». Κατά το προγενέστερο καθεστώς, το άρθρο 35β Ν. 2190/1920 (που είχε προστεθεί με το άρθρο 19 ΝΔ 4237/1962) προέβλεπε ότι: «1 . Απόφασις Γενικής Συνελεύσεως, δι` ης απορρίπτεται αίτησις παροχής πληροφορίας, οφειλομένης κατά τας διατάξεις του παρόντος ή του Καταστατικού, δύναται να ακυρωθή υπό του Δικαστηρίου. 2. Απόφασις Γενικής Συνελεύσεως, δ' ης ενεκρίθη ο ισολογισμός, δύναται να ακυρωθή υπό του Δικαστηρίου, εάν παρά τας διατάξεις του Νόμου ή του καταστατικού ή εις κλίμακα μη εμπορικώς δικαιολογημένην, σχηματίζονται δι` αυτού αποθεματικά, διενεργούνται αποσβέσεις, εμφανίζονται περιουσιακά στοιχεία εις αξίαν διάφορον της συννόμου τοιαύτης ή γενικώτερον ενεργήται απόκρυψις κερδών, με αποτέλεσμα την μη διανομήν του, υπό του Καταστατικού οριζομένου, πρώτου μερίσματος και, εφ' όσον ζητήσουν τούτο μέτοχοι εκπροσωπούντες το 1/20 του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

3. Ακυρουμένης της αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως, διά τους εν τη προηγουμένη παραγράφω λόγους, το Δικαστήριον, διά της αυτής αποφάσεως, καθορίζει τας επενεκτέας εν τω ισολογισμό μεταβολάς. Τελεσιδίκου καταστάσης της αποφάσεως, το Διοικητικόν Συμβούλιον υποχρεούται αμελλητί εις την, βάσει ταύτης, αναπροσαρμογήν του ισολογισμού και καθορισμού του διανεμητέου μερίσματος». Σχετικά με τις ως άνω διατάξεις των άρθρων 35α και 35β Ν. 2190/1920, όπως έχουν τροποποιηθεί και ισχύουν, θα πρέπει να γίνουν οι ακόλουθες παρατηρήσεις: 1) ο Έλληνας νομοθέτης υιοθέτησε από το αστικό δίκαιο την έννοια της ακυρώσιμης απόφασης, ως απόφασης ελαττωματικής, εξαιτίας παράβασης του νόμου ή του καταστατικού, η οποία δεν είναι αυτοδικαίως άκυρη, αλλά ακυρώνεται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση, επί ad hoc αγωγής ακύρωσης. Υπό το προϊσχύον δίκαιο (προ της τροποποίησής του με τον Ν. 3604/2007) η ακυρότητα των αποφάσεων της ΓΣ αποτελούσε τον κανόνα. Ακυρωσία στον Ν. 2190/1920, μετά τις τροποποιήσεις του από το ΝΔ 4237/1962, προβλεπόταν μόνο στις δύο περιπτώσεις που καθόριζε το προϊσχύον άρθρο 35β, δηλαδή, όταν παρά τον νόμο ή το καταστατικό το ΔΣ απέρριπτε ή δεν εκπλήρωνε προσηκόντως αίτημα της μειοψηφίας για παροχή πληροφοριών, κατά το άρθρο 39, καθώς και όταν εγκρίνονταν οι οικονομικές καταστάσεις, μέσω των οποίων και με τις προϋποθέσεις της καταργηθείσας πλέον διάταξης, ελάμβανε χώρα αποθησαυρισμός κερδών σε βάρος του δικαιώματος των μετόχων στα κέρδη. Πέραν των περιπτώσεων αυτών, γινόταν δεκτό από μέρος της θεωρίας και της νομολογίας, ότι αποφάσεις της ΓΣ ήταν ακυρώσιμες και σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις περί πλάνης, απάτης και απειλής, ενώ αμφιβολία υφίστατο και ως προς τα ελαττώματα της συγκλήσεως της ΓΣ, ενόψει της διατύπωσης του προϊσχύοντος άρθρου 35γ παρ. 1 περ. α', τα οποία πάντως θεωρούνταν, από την κρατούσα άποψη, ως λόγοι ακυρωσίας. Η νέα ρύθμιση του Ν. 3604/2007 διεύρυνε αποφασιστικά τους λόγους ακυρωσίας, μετάγοντας πλείστες παραβάσεις του νόμου ή του καταστατικού, από το κατά το προϊσχύον δίκαιο πεδίο της ακυρότητας ή ακόμη και του ανυποστάτου, στο πεδίο της ακυρωσίας. Με το ισχύον νομοθετικό καθεστώς προβλέπονται πλέον τέσσερις κατηγορίες ακυρώσιμων αποφάσεων: α) αποφάσεις που ελήφθησαν κατά τρόπο που δεν είναι σύμφωνος με τον νόμο ή το καταστατικό, β) αποφάσεις που ελήφθησαν από

ΓΣ που δεν είχε νόμιμα συγκληθεί ή συγκροτηθεί, γ) αποφάσεις που ελήφθησαν χωρίς να παρασχεθούν οι οφειλόμενες πληροφορίες κατά το άρθρο 39, δ) αποφάσεις που ελήφθησαν κατά κατάχρηση της εξουσίας της πλειοψηφίας, υπό τους όρους του άρθρου 281 ΑΚ. Κοινός τόπος όλων των προαναφερόμενων περιπτώσεων είναι ότι ανάγονται στα interna corporis της εταιρίας και αφορούν, αποκλειστικά, στα συμφέροντα των μετόχων και όχι των τρίτων. Τα λεγόμενα διαδικαστικά ελαττώματα, ως παραβάσεις τάξεως, αποτελούν πλέον, κατά κανόνα, λόγους ακυρωσίας και όχι ακυρότητας. Μόνο ιδιαίτερης βαρύτητας διαδικαστικές παρανομίες, που πλήττουν καίρια τα δικαιώματα διοικήσεως των μετόχων, εκφεύγουν από τον κανόνα της ακυρωσίας και θεμελιώνουν ακυρότητα (έλλειψη σύγκλησης της ΓΣ) ή και ανυπόστατο (λήψη απόφασης με ψήφους μη μετόχων). Αντιθέτως, παρανομίες του περιεχομένου της απόφασης συνιστούν, πλέον, λόγους ακυρότητας, με εξαίρεση τις αποφάσεις που ελήφθησαν κατά κατάχρηση της εξουσίας της πλειοψηφίας (βλ. Ε. Περάκη, Το Δίκαιο της Ανώνυμης Εταιρίας, Γ` έκδοση, τόμος Α', υπό άρθρο 35α, σελ. 1333 1334, παρ. 14 - 16). Με τις διατάξεις του άρθρου 39 παρ. 4, 6 και 8 Ν. 2190/1920 «περί Ανωνύμων Εταιριών» (όπως η παρ. 6 ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 3 άρθρο 1 3 Ν. 2339/1995) ορίζονται τα εξής: Με αίτηση των μετόχων, που εκπροσωπούν το 1/20 του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου, που υποβάλλεται στην εταιρία πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την Τακτική Γενική Συνέλευση των μετόχων της ανωνύμου εταιρίας, το Διοικητικό Συμβούλιο υποχρεούται: α) να ανακοινώνει στη Γενική Συνέλευση των μετόχων τα ποσά, τα οποία κατά την τελευταία διετία καταβλήθηκαν, δι' οιανδήποτε αιτία, από την Εταιρία σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή τους Διευθυντές ή άλλους υπαλλήλους αυτής, καθώς και κάθε παροχή προς τα πρόσωπα αυτά ή κάθε, από οποιαδήποτε αιτία, υφιστάμενη σύμβαση της Εταιρίας με αυτούς και β) να παρέχει τις αιτούμενες συγκεκριμένες πληροφορίες, περί των υποθέσεων της εταιρίας, κατά το μέτρο που αυτές είναι χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης της Γενικής Συνελεύσεως. Το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί την παροχή των αιτουμένων πληροφοριών ένεκα αποχρώντος λόγου, η αιτιολογία του οποίου αναγράφεται στα πρακτικά (παρ. 4). Από, δε, τον συνδυασμό των παρ. 5 και 6 του άρθρου 39 Ν. 2190/1920 προκύπτει ότι,

Θεωρήθηκε
η Εισηγήτρια

επικείμενης συγκλήσεως της ΓΣ των μετόχων, το βάσιμο της αιτιολογίας της αρνήσεως του ΔΣ, όπως παράσχει στη μειοψηφία αιτηθείσες πληροφορίες, περί της πορείας των εταιρικών υποθέσεων και της περιουσιακής καταστάσεως αυτής, επιλύει ο Πρόεδρος Πρωτοδικών, κατ` άρθρο 634 ΚΠολΔ και, ήδη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα της η Εταιρία, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (ΜΠρΡόδου 1099/2001 ΕπισκΕμπΔ 2002.877). Εξάλλου, στο άρθρο 24 Ν. 2190/1920, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 ΝΔ 4237/1962, ορίζεται ότι: «1. Πάσα επί των κερδών χορηγουμένη εις μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αμοιβή, δέον να λαμβάνηται εκ του απομένοντος υπολοίπου των καθαρών κερδών μετά την αφαίρεσιν των κρατήσεων διά τακτικού αποθεματικού και του απαιτουμένου ποσού προς διανομή του πρώτου μερίσματος υπέρ των μετόχων, ίσον τουλάχιστον προς 6% επί του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου» και στην παρ. 2 ορίζεται ότι: «Πάσα ετέρα, μη καθοριζομένη κατά ποσόν υπό του καταστατικού, χορηγούμενη, δε, εξ οιονδήποτε λόγου εις Σύμβουλους, αμοιβή ή αποζημίωση, θεωρείται βαρύνουσα την εταιρίαν, μόνον, εάν εγκριθεί, δι' ειδικής αποφάσεως της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως). Από τις διατάξεις αυτές, οι οποίες ρυθμίζουν το θέμα της παροχής αμοιβών ή αποζημιώσεων στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου μίας Ανώνυμης Εταιρίας, για τις, υπό την ιδιότητα αυτών, παρεχόμενες υπηρεσίες, συνάγεται, σαφώς, ότι η Ανώνυμη Εταιρία μπορεί να αναλάβει την υποχρέωση καταβολής στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου οποιασδήποτε άλλης, δηλαδή εκτός της συμμετοχής τους στα κέρδη, μη καθοριζόμενης κατά ποσό στο καταστατικό, αμοιβής ή αποζημίωσης, που επιβαρύνουν την εταιρική περιουσία και καταβάλλονται, όπως τα άλλα γενικά έξοδα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κερδών ή ζημιών, μόνον, με ειδική απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης (και όχι έκτακτης). Για να είναι, δε, ειδική η πιο πάνω απόφαση, πρέπει ο καθορισμός της αμοιβής ή της αποζημίωσης να περιέχεται ως ειδικό θέμα της ημερησίας διάταξης και να διεξαχθεί σχετικά αυτοτελής ψηφοφορία. Η ανωτέρω αμοιβή των Συμβούλων μπορεί να οφείλεται τόσο κατά τη διάρκεια παροχής των υπηρεσιών τους όσο και μετά το διάστημα αυτό, ως αποζημίωση μετά τη λήξη της θητείας τους και την αποχώρησή τους, ή ως σύνταξη προς τον Σύμβουλο ή προς μέλος της οικογένειάς του και μπορεί να συνίσταται στην

καταβολή οποιουδήποτε είδους αμοιβής ή αποζημίωσης, όπως πάγια αντιμισθία, αποζημίωση κατά συνεδρίαση, συμμετοχή στις πωλήσεις ή στις προμήθειες, καθώς και σε άλλες μη χρηματικές παροχές, όπως στη χρήση αυτοκινήτου της Εταιρίας, δωρεάν εισιτήρια (βλ. ΑΠ 421/2000 ΕΕΝ 2001.636). Το εγκριθέν ποσό δύναται να μειωθεί από το Δικαστήριο, αν, σύμφωνα με τη κρίση του, είναι υπέρογκο και κατά της απόφασης της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης αντιτάχθηκαν μέτοχοι που εκπροσωπούν το 1/10 του εταιρικού κεφαλαίου (βλ. ΑΠ 421/2000 ό.π.).

Με το δεύτερο λόγο εφέσεως οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι παραδεκτώς η αγωγή απευθυνόταν και κατά του δεύτερου, τρίτου, τέταρτου, πέμπτης και έκτης των εναγόμενων, διότι, αυτοί ως μέτοχοι της πρώτης εναγόμενης συγκροτούν την πλειοψηφία των μετόχων και είναι αναγκαστικά ομόδικοι στην ανοιγείσα δίκη, ενώ ειδικότερα, ως προς το αίτημα της αγωγής περί μειώσεως των αμοιβών που έλαβαν τα μέλη του ΔΣ ατομικά το καθένα κατά παράβαση του άρθρου 24 του ν. 2190/1920 οπότε στην περίπτωση αυτή δεν πρόκειται για ακύρωση αποφάσεως ΓΣ παρά για αναπροσαρμογή υπέρογκης αμοιβής στο προσήκον μέτρο και για τον λόγο αυτό νομιμοποιούνται παθητικώς οι εναγόμενοι αυτοί, αφού έλαβαν υπέρογκη αμοιβή, ως μέλη του ΔΣ. Ο λόγος αυτός εφέσεως πρέπει ν' απορριφθεί ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η αγωγή ακύρωσης απόφασης Γενικής Συνέλευσης ασκείται μόνο κατά του νομικού προσώπου της ανώνυμης εταιρείας, σύμφωνα με το άρθρο 35α παρ. 7 του ΚΝ 2190/1920 ανεξαρτήτως, αν ο λόγος ακυρωσίας αφορά πράξη ή παράλειψη μετόχων ή μελών ΔΣ ή αν επηρεάζει λήψη απόφασης της ΓΣ που τους αφορά και ορθώς έκρινε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και την απέρριψε ως προς αυτούς ελλείψει παθητικής νομιμοποίησης των δευτέρου, τρίτου, τετάρτου, πέμπτης και έκτης των εναγόμενων.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Σύμφωνα με το άρθρο 37 παρ. 2 του ν. 2190/1920, οι ελεγκτές υποχρεούνται να παρίστανται στη γενική συνέλευση και να παρέχουν κάθε πληροφορία σχετική με τον έλεγχο που διενήργησαν. Γίνεται προφανές ότι τα πρόσωπα προς τα οποία θα παρασχεθεί η πληροφορία σχετικά με το διενεργηθέντα έλεγχο εμπίπτει κάθε μέτοχος, εφόσον όμως μετέχει στην κρίσιμη γενική συνέλευση. Οι μέτοχοι θα μπορούν, ασκώντας το σχετικό δικαίωμά τους, πράγματι, να διαφωτισθούν για την κατάσταση της εταιρικής

περιουσίας. Αν δεν υποχρεούνταν οι ελεγκτές να προβούν στις σχετικές διευκρινίσεις, οι περισσότεροι μέτοχοι δεν θα ήταν σε θέση να αξιολογήσουν την επιτυχία ή μη της εταιρικής διαχείρισης, διότι τα έγγραφα των ελεγκτών και της εταιρίας θα ήταν η μόνη πηγή γνώσης για τους μετόχους και είναι γνωστό ότι τα έγγραφα αυτά είναι «κωδικοποιημένα», κατά τρόπο συχνά μη κατανοητό από το μη ειδικό. Οι πληροφορίες, που παρέχουν οι ελεγκτές θα πρέπει, πάντως, να αφορούν, αλλά και να περιορίζονται, στον έλεγχο, που αυτοί διενήργησαν. Άλλωστε, η παροχή από τους ελεγκτές πληροφοριών για θέματα, που δεν σχετίζονται, άμεσα, με τον έλεγχο είναι δυνατόν να συνιστά συμπεριφορά, που παραβιάζει την υποχρέωση εχεμύθειάς τους. Ο κανόνας στην πράξη είναι ότι η γενική συνέλευση (ΓΣ), στην οποία παρίστανται οι ελεγκτές είναι η τακτική γενική συνέλευση (ΓΣ), η οποία θα συγκληθεί για τη λήψη απόφασης, σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς. Αυτό, όμως, δεν οδηγεί, εξ αντιδιαστολής, στο συμπέρασμα ότι δεν οφείλουν οι ελεγκτές να παρίστανται και να παρέχουν πληροφορίες σε οποιαδήποτε γενική συνέλευση (ΓΣ), που συγκαλείται μετά την ανάληψη των καθηκόντων τους και πριν το τέλος της υπό έλεγχο εταιρικής χρήσης. Επίσης, αν, πριν συγκληθεί η γενική συνέλευση (ΓΣ) για τη λήψη απόφασης, σχετικά με τους ετήσιους λογαριασμούς μετά, όμως, το τέλος της ελεγχόμενης χρήσης, συγκληθεί έκτακτη γενική συνέλευση (ΓΣ), οι ελεγκτές εξακολουθούν να έχουν τη σχετική οφειλή. Σε αυτό το συμπέρασμα οδηγεί η αναφορά του νόμου (άρθρο 37 παρ.2) εν γένει, σε γενική συνέλευση (ΓΣ) και ενεργηθέντα έλεγχο, δηλαδή έλεγχο που έχει διενεργηθεί, κατά συνέπεια όχι κατ' ανάγκη ολοκληρωμένο έλεγχο ή έλεγχο ισολογισμού – γενικότερα ετήσιων λογαριασμών. Ωστόσο, όπως γίνεται δεκτό, καίτοι οι ελεγκτές οφείλουν να παρίστανται στη γενική συνέλευση (ΓΣ), η μη παρουσία των ελεγκτών στη συνέλευση δεν συνιστά λόγο ακυρότητας της απόφασης (βλ. Πασσιά ΙΙ παρ.602, σελ. 500, Περάκη «Ο έλεγχος» σελ. 149-150, Περάκη Το Δίκαιο της Ανώνυμης Εταιρίας, κατ' άρθρο ερμηνεία, γ' έκδοση, σελ. 1457, Γεωργακόπουλο ΙΙΙ σελ. 404).

Με τον τρίτο λόγο εφέσεως οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα η εκκαλούμενη απέρριψε το αίτημα για ακύρωση των αποφάσεων που ελήφθησαν στην ως άνω Γενική Συνέλευση επί των υπ' αριθ. 1 έως και 7 θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, λόγω της μη παρουσίας του

ορκωτού ελεγκτή της εταιρείας Παντελή Παπαϊωάννου. Ο λόγος αυτός πρέπει ν' απορριφθεί ως νόμω αβάσιμος, καθόσον σύμφωνα με τις νομικές σκέψεις, που προεκτέθηκαν, ναι, μεν, οι ελεγκτές υποχρεούνται να παρίστανται στη Γενική Συνέλευση και να παρέχουν κάθε πληροφορία σχετική με τον έλεγχο, που διενήργησαν, ωστόσο η μη παρουσία τους στη Γενική Συνέλευση δεν συνιστά λόγο ακυρότητας της απόφασης αυτής. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που απέρριψε σιγή και χωρίς αιτιολογία τον ως άνω ισχυρισμό, η δε αιτιολογία της παρούσας απόφασης ως προς την απόρριψη του αντικαθιστά την αιτιολογία του πρωτόδικου Δικαστηρίου (άρθρο 534 ΚΠολΔ), χωρίς να πρέπει ν' εξαφανιστεί, η εκκαλουμένη απόφαση, εφόσον η εσφαλμένη αιτιολογία δεν περιέχει στοιχεία διατακτικού και δεν δημιουργεί δεδικασμένο (ΕφΑθ 8662/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Σαμουήλ «η έφεση», έκδοση Ε' σελ.427 παρ. 1136), ορθά το νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε, τα δε περί του αντιθέτου υποστηριζόμενα στην κρινόμενη έφεση με τον ως άνω λόγο κρίνονται ως αβάσιμα και απορριπτέα.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Με τον τέταρτο λόγο εφέσεως οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα η εκκαλουμένη απέρριψε ως μη νόμιμο το αίτημα περί ακυρωσίας της απόφασης της ΓΣ με την οποία απαλλάχθηκε το ΔΣ και οι ελεγκτές από κάθε ευθύνη για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013, λόγω μη χορήγησης των αιτούμενων πληροφοριών και κατάχρησης εξουσίας της πλειοψηφίας της πρώτης απόφασης της ΓΣ περί έγκρισης των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων μετά των επ' αυτών εκθέσεων του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών. Ο λόγος αυτός πρέπει ν' απορριφθεί, διότι η ακυρωσία, λόγω μη χορήγησης των αιτούμενων πληροφοριών και λόγω κατάχρησης της εξουσίας της πλειοψηφίας της πρώτης απόφασης της ΓΣ περί έγκρισης των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων, δεν συνεπάγεται αυτοδικαίως και την ακυρωσία ή ακυρότητα της αυτοτελούς και έτερης απόφασης περί απαλλαγής του ΔΣ και των ελεγκτών από κάθε ευθύνη, αφού πρόκειται περί αυτοτελών αποφάσεων που δεν είναι αλληλένδετες, ώστε η έγκριση ή μη του πρώτου θέματος να επηρεάζει άνευ ετέρου και την έγκριση του δεύτερου θέματος. Επομένως, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που, με την εκκαλουμένη απόφαση έκρινε, ομοίως, ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε το νόμο. Επομένως, ο συναφής τέταρτος λόγος της

υπό κρίση έφεσης, με τον οποίο οι εκκαλούντες υποστηρίζουν τα αντίθετα είναι αβάσιμος και πρέπει ν' απορριφθεί.

Με τους συναφείς έκτο κατά το πρώτο σκέλος αυτού, όγδοο και ένατο λόγους εφέσεως οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένως απορρίφθηκε το αίτημα περί ακύρωσης της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης που αφορούσε την έγκριση αμοιβών επί των κερδών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013, ως μη νόμιμο, διότι κατά το σχετικό ισχυρισμό τους, υπήρξε παραβίαση και εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 27 του καταστατικού της εφεσίβλητης, που δεν προβλέπει αμοιβή των μελών από τα καθαρά κέρδη της. Επιπλέον ισχυρίζονται ότι η εν λόγω απόφαση της ΓΣ είναι ακυρώσιμη διότι δεν αναφέρονται τα πρόσωπα που θα εισπράξουν το ποσό των 356.000 ευρώ, την έννομη σχέση με την οποία θα το εισπράξουν με αποτέλεσμα το σχετικό θέμα ημερήσιας διάταξης να είναι ασαφές. Επίσης ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα η εκκαλούμενη έκρινε ότι είναι νόμιμη η εξουσιοδότηση προς το ΔΣ για τον καθορισμό των αμοιβών που θα καταβληθούν στα μέλη του ΔΣ, αφού η παροχή εξουσιοδότησης είναι θέμα εκτός ημερησίας διατάξεως, είναι νέο θέμα και η σχετική απόφαση είναι παντελώς άκυρη αφού δεν είχε τεθεί τέτοιο θέμα στην σχετική πρόσκληση, οι δε εκκαλούντες μέτοχοι παριστάμενοι αρνήθηκαν την συζήτηση επί του θέματος αυτού. Οι ως άνω λόγοι της εφέσεως πρέπει ν' απορριφθούν, διότι το καταστατικό της πρώτης εναγόμενης δεν περιέχει διαφορετική ρύθμιση, σε σχέση με το άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 2190/1920, σύμφωνα με το οποίο πάσα επί των κερδών χορηγούμενη σε μέλη του ΔΣ αμοιβή, πρέπει να λαμβάνεται εκ του απομένοντος υπολοίπου των καθαρών κερδών, που απομένει μετά την αφαίρεση κρατήσεων για το τακτικό αποθεματικό και το ποσό που απαιτείται για τη διανομή του πρώτου μερίσματος υπέρ των μετόχων, [το οποίο μετά το άρθρο 54 του ν.3604/2007, που τροποποίησε το άρθρο 45 παρ. 2β του ν. 2190/1920 και κατάργησε την υποχρέωση διανομής ελάχιστου υποχρεωτικού μερίσματος σε ποσοστό 6% του μετοχικού κεφαλαίο, ανέρχεται, κατά το άρθρο 3 του ν. 148/1967, σε ποσοστό 35% επί των καθαρών κερδών (βλ. Τριανταφυλλάκη σε Ε. Περάκη «Το δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας», εκδ. 2013, τομ. Ι, άρθρο 24, αριθ. 21 επ., σελ. 1083, Α.Ι. Φρέρη σε Αντωνόπουλου/Μούζουλα «Ανώνυμες Εταιρίες», τομ. ΙΙ, εκδ. 2013,

αρθρ. 24, αριθ. 22, σελ. 357], ενώ τα προς διανομή καθαρά κέρδη αναφέρονται στη συγκεκριμένη εταιρική χρήση και δεν περιλαμβάνουν τα κέρδη που μεταφέρθηκαν από προηγούμενες χρήσεις, εκτός αν το αποφασίσει η γενική συνέλευση. Συνακόλουθα το πρώτο μέρισμα που θα διανεμόταν στους μετόχους έπρεπε να υπολογισθεί επί των κερδών της χρήσης 1.1.2013 έως 31.12.2013, χωρίς να είναι αναγκαίος ο συνυπολογισμός των κερδών εις νέον παλαιότερων χρήσεων, η δε σχετική απόφαση της τακτικής γενικής συνέλευσης της πρώτης εναγόμενης, περί χορήγησης αμοιβής στα μέλη του ΔΣ βρίσκει έρεισμα στο άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του καταστατικού της σε συνδυασμό με το άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 2190/1920 περί χορήγησης αμοιβής επί των κερδών στα μέλη του ΔΣ. Στις περιπτώσεις που δεν προβλέπει σχετικώς το καταστατικό γίνεται δεκτό ότι μπορεί να χορηγηθεί αμοιβή επί των κερδών στα μέλη του ΔΣ κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 παρ.1 του ν. 2190/1920 με απόφαση της ΓΣ που λαμβάνεται κατά τη συνήθη απαρτία και πλειοψηφία της (Τριανταφυλλάκη σε Ε. Περάκη «Το δίκαιο της ανώνυμης εταιρίας», εκδ. 2013, τομ. Ι, άρθρο 24, αριθ. 27, σελ. 1084). Στο σημείο δε αυτό πρέπει να λεχθεί ότι η δυνατότητα δικαστικού ελέγχου, κατ' άρθρο 24 του ν. 2190/1920, δεν περιλαμβάνει την περίπτωση που η αμοιβή στα μέλη του ΔΣ αφορά στα κέρδη (Πασσιάς, Το δίκαιον της ανωνύμου εταιρείας, 1969, 2ος τόμος, ανατύπωση 2003, σελ. 609, Τριανταφυλλάκης, ο.π., αριθ. 50, σελ. 1087). Εξάλλου σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 27 του Καταστατικού της πρώτης εναγόμενης «Τα απασχολούμενα με την εκπροσώπηση και την Διοίκηση της Εταιρείας μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, ήτοι ο Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος του ΔΣ και οι Διευθύνοντες Σύμβουλοι, δικαιούνται μηνιαίας αμοιβής το ύψος της οποίας καθορίζεται με ομόφωνη απόφαση των παρόντων και αντιπροσωπευθέντων μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. Η αμοιβή αυτή βαρύνει την Εταιρεία αν εγκριθεί με ειδική απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης.», πλην όμως η απόφαση της ΓΣ περί χορήγησης αμοιβών στα μέλη του ΔΣ από τα κέρδη δεν υπάγεται στο άρθρο 27 παρ.3 του καταστατικού, εφόσον πρόκειται για αμοιβές εκ των κερδών και δεν τυγχάνει εφαρμογής. Περαιτέρω η σχετική απόφαση της τακτικής ΓΣ, που ενέκρινε τον πίνακα διάθεσης των αποτελεσμάτων χρήσης 1.1.2013 έως 31.12.2013 και αποφάσισε ειδικά (βλ. ΑΠ 421/2000 ΕΕΝ 2001.636) την

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

καταβολή για τη συγκεκριμένη εταιρική χρήση του ποσού των 356.000 ευρώ, ως αμοιβές εκ των κερδών – και όχι για άλλη συγκεκριμένη αιτία (π.χ. σχέση εργασίας κ.λπ.) – των μελών του ΔΣ της πρώτης εναγόμενης, υπόκειται στη διακριτική ευχέρεια της ΓΣ (βλ. και άρθρο 33 Ν. 2190/1920), ως προς τη διαμόρφωση του ύψους των αμοιβών, εφόσον το καταστατικό της πρώτης εναγόμενης ουδέν ορίζει σχετικώς (βλ. Τριανταφυλλάκη, ό.π., αρ. 32 επ., σελ. 1085). Περαιτέρω η παροχή εξουσιοδότησης προς το ΔΣ όπως διαθέσει κατά την απόλυτη κρίση του στα μέλη του το ως άνω ποσό της αμοιβής εκ των κερδών που έχει αποφασίσει η ΓΣ, είναι απόφαση επί θέματος που έχει στενή σχέση με τα υπόλοιπα θέματα της ημερήσιας διάταξης και συγκεκριμένα με το πρώτο θέμα της έγκρισης των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων και το τέταρτο θέμα της έγκρισης αμοιβών επί των κερδών των μελών του ΔΣ και διευκολύνει την υλοποίηση των σχετικών αποφάσεων, με συνέπεια να μην απαιτείται να τίθεται, τέτοιο θέμα ειδικά στην ημερήσια διάταξη και στην πρόσκληση προς τους μετόχους.

Στο άρθρο 24 ν. 2190/1920 ορίζεται ότι: «παρ. 1. Πάσα επί των κερδών χορηγούμενη εις μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου αμοιβή δέον να λαμβάνηται εκ του απομένοντος υπολοίπου των καθαρών κερδών μετά την αφαίρεσιν των κρατήσεων δια τακτικόν αποθεματικόν και του απαιτουμένου ποσού προς διανομήν του πρώτου μερίσματος υπέρ των μετόχων, ίσου τουλάχιστον προς 6% επί του καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου», «παρ. 2. Πάσα ετέρα, μη καθοριζομένη κατά ποσόν υπό του καταστατικού, χορηγούμενη δε εξ οιουδήποτε λόγου εις σύμβουλον αμοιβή ή αποζημίωσις, θεωρείται βαρύνουσα την Εταιρείαν, μόνον αν εγκριθή δι` ειδικής αποφάσεως της τακτικής Γενικής Συνελεύσεως. Αύτη δύναται να μειωθεί υπό του δικαστηρίου, εάν κατ` αγαθή κρίσιν είναι υπέρογκος και αντετάχθησαν κατά της ληφθείσης αποφάσεως μέτοχοι εκπροσωπούντες το 1/10 του εταιρικού κεφαλαίου», «παρ. 3. Η διάταξη της προηγουμένης παραγράφου δεν εφαρμόζεται προκειμένου περί αμοιβών, οφειλομένων σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, για υπηρεσίες αυτών παρεχόμενες στην εταιρεία βάσει ειδικής σχέσεως μισθώσεως (και) εργασίας εντολής». Από τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 24, που ρυθμίζει το θέμα της παροχής αμοιβών ή αποζημιώσεων μόνο στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου για τις υπό την ιδιότητα αυτών παρεχόμενες υπηρεσίες (ΟλΑΠ 32/1975), συνάγεται σαφώς

ότι η ανώνυμη εταιρεία μπορεί να αναλάβει την υποχρέωση καταβολής στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου οποιασδήποτε άλλης, δηλαδή εκτός της συμμετοχής τους στα κέρδη, μη καθοριζόμενης κατά ποσό στο καταστατικό αμοιβής ή αποζημιώσεως, που επιβαρύνουν την εταιρική περιουσία και καταβάλλονται, όπως τα άλλα γενικά έξοδα, ανεξάρτητα από την ύπαρξη κερδών ή ζημιών, μόνον με ειδική απόφαση της τακτικής γενικής συνελεύσεως (και όχι έκτακτης). Για να είναι δε ειδική η πιο πάνω απόφαση, πρέπει ο καθορισμός της αμοιβής ή της αποζημίωσης να περιέχεται ως ειδικό θέμα της ημερήσιας διάταξης και να διεξαχθεί σχετικά αυτοτελής ψηφοφορία. Η ανωτέρω αμοιβή των συμβούλων μπορεί να οφείλεται τόσο κατά τη διάρκεια παροχής των υπηρεσιών τους όσο και μετά το διάστημα αυτό ως αποζημίωση μετά τη λήξη της θητείας τους και την αποχώρησή τους ή ως σύνταξη προς τον σύμβουλο ή προς μέλος της οικογένειάς του και μπορεί να συνίσταται στην καταβολή οποιουδήποτε είδους αμοιβής ή αποζημίωσης, όπως πάγια αντιμισθία κ.λπ., αποζημίωση κατά συνεδρίαση, συμμετοχή στις πωλήσεις ή στις προμήθειες, καθώς και σε άλλες μη χρηματικές παροχές, όπως στη χρήση αυτοκινήτου της εταιρίας, δωρεάν εισιτήρια (ΑΠ 421/2000, ΕφΛαρ 50/2016, ΕφΑθ 2752/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Δ. Παμπούκη, Αμοιβή των μελών του διοικητικού συμβουλίου ανώνυμης εταιρείας, Αρμ 1982.183). Σημειωτέο ότι οι αμοιβές που μπορούν να παρέχονται στους συμβούλους της ανώνυμης εταιρίας σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 24 ν. 2190/1920 είναι δύο ειδών αμοιβές για την ιδιότητά τους αυτή και μόνον, που δεν αντλούνται από την ίδια πηγή, η μία αντλείται από τα κέρδη της εταιρίας και η άλλη βαραίνει τα γενικά της έξοδα, καθώς και η αμοιβή για τυχόν πρόσθετη ιδιότητά τους ως απασχολούμενους με σύμβαση εργασίας ή έργου, η οποία μπορεί να αντλείται από τα κέρδη της εταιρίας ή να βαραίνει τα γενικά έξοδα (βλ. Παμπούκη, ό.π., σ. 181). Έτσι δεν αποκλείεται να συρρέουν στο ίδιο πρόσωπο και οι δύο ιδιότητες, δηλαδή του μέλους του ΔΣ και του υπαλλήλου της ανώνυμης εταιρίας με εργασιακή σύμβαση, οπότε μάλιστα, αν η τελευταία προϋπήρχε του διορισμού του μισθωτού και ως διευθύνοντος συμβούλου, δεν απαιτείται έγκριση της συναφθείσης εργασιακής συμβάσεως με απόφαση της γενικής συνελεύσεως (ΑΠ 1364/1990 ΕλλΔνη 1992.796). Εξάλλου, με την παράγραφο 2 του άρθρου 24 ν. 2190/1920

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

επιδιώκεται με το δικαστικό έλεγχο του ύψους της αμοιβής η προστασία της μειοψηφίας, από τον οποίο (δικαστικό έλεγχο) όμως ο νόμος ρητά εξαιρεί τις αμοιβές στα μέλη ΔΣ για υπηρεσίες που παρέχουν βάσει ειδικής σχέσης εργασίας ή εντολής (άρθρο 24 παρ. 3 του ιδίου νόμου). Εξάλλου από τη διάταξη του άρθρου 24 παρ. 2 δεν προκύπτει ρητά ο χρόνος έγκρισης των προβλεπόμενων αμοιβών και αποζημιώσεων, ούτε και η απαγόρευση προέγκρισης αυτών, που αφορούν την επόμενη οικονομική χρήση και για τις οποίες ακολουθεί η απόφαση έγκρισης κατά την τρέχουσα χρήση. Αντιθέτως η τακτική γενική συνέλευση δεν μπορεί ν' αποφασίζει την παροχή διαρκούς αντιμισθίας ή αποζημιώσεως για όσο χρονικό διάστημα τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου θα διατηρούν την ιδιότητα του μέλους, καθόσον τέτοια απόφαση θα περιόριζε την εξουσία των τακτικών συνελεύσεων των ακόλουθων χρήσεων. Η παροχή πάγιας αποζημιώσεως στα μέλη για όλο το χρόνο της θητείας τους μόνο δια του καταστατικού μπορεί ν' αποφασισθεί ((Πασσιάς, Το δίκαιον της ανωνύμου εταιρείας, 1969, 2ος τόμος, ανατύπωση 2003, σελ. 613, Τριανταφυλλάκης, ό.π., αρ. 48, σελ. 1087).

Με τον έβδομο λόγο της εφέσεως οι εκκαλούντες ισχυρίζονται ότι εσφαλμένα το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δέχθηκε ότι ορθώς και νομίμως στην από 15.7.2014 ΓΣ της πρώτης εναγόμενης αποφασίσθηκε η προέγκριση αμοιβών των μελών του ΔΣ για το έτος 2014, ενώ έπρεπε ν' αναγνωρισθεί ότι η ως άνω απόφαση επί του 7ου θέματος της ημερήσιας διάταξης είναι άκυρη ως αντικείμενη στη διάταξη του άρθρου 24 παρ. 2 του ν. 2190/1920. Σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν στην προηγηθείσα νομική σκέψη ο ως άνω λόγος τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος.

Από την εκτίμηση των ένορκων καταθέσεων των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης, οι οποίες περιέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά δημόσιας συνεδριάσεως του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου εκτιμώμενες καθ' εαυτές, σε συνδυασμό μεταξύ τους και κατά το λόγο της γνώσεως και της αξιοπιστίας κάθε μάρτυρα, των υπ' αριθ. 3.786/10.5.2016 και 3.78987/10.5.2016 ένορκων βεβαιώσεων των μαρτύρων Αγγελικής Κοτσιρώνη και Νικολάου Χρυσανθόπουλου, οι οποίες ελήφθησαν κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης κλήτευσης των εναγόντων (σχετ. οι υπ' αριθ. 2521/5.5.2016, 2524/5.5.2016, 2523/5.5.2016 και

2522/5.5.2016 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών Σοφίας Αχόλου), όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων, που οι διάδικοι νομότυπα επικαλούνται και προσκομίζουν, τα οποία λαμβάνονται υπόψη όλα ανεξαιρέτως, είτε προς άμεση απόδειξη είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 παρ. 3, 339 και 395 του ΚΠολΔ – ΑΠ 60/2008, ΑΠ 1201/2007 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), για την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς έστω κι αν δεν πληρούν όλα τους όρους του νόμου (άρθρο 340 § 1 ΚΠολΔ, ως αντικαταστάθηκε από το άρθρ. 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 Ν. 4335/2015), μεταξύ αυτών και εκείνα, τα οποία παραδεκτά προσκομίζονται για πρώτη φορά στο Εφετείο, (άρθρο 529 παρ. 1 ΚΠολΔ), χωρίς όμως η ρητή αναφορά ορισμένων εκ των ανωτέρω εγγράφων να προσδίδει σε αυτά αυξημένη αποδεικτική δύναμη σε σχέση με τα λοιπά επικαλούμενα και προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, για τα οποία δεν γίνεται ειδική για το καθένα μνεία, που είναι όμως ισοδύναμα και όλα ανεξαιρέτως συνεκτιμώνται για την ουσιαστική διάγνωση της ένδικης διαφοράς (ΑΠ 211/2006 ΝοΒ 54.849, ΑΠ 1659/2005 ΔΕΕ 2006.173, ΑΠ 250/2000 ΕλλΔνη 41.980), σε συνδυασμό και προς τα αυτεπαγγέλτως λαμβανόμενα υπόψη διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ) αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Η πρώτη εναγόμενη ανώνυμη εταιρία, η οποία εδρεύει στο Περιστέρι Αττικής και διατηρεί επιχείρηση φαρμακαποθήκης, μέτοχοι της οποίας τυγχάνουν οι λοιποί διάδικοι, με απόφαση του ΔΣ, συγκάλεσε ετήσια τακτική γενική συνέλευση των μετόχων για τις 20.6.2014 και μετ' αναβολή, κατόπιν αίτησης των εναγόντων, στις 15.7.2014. Τα θέματα της ημερήσιας διάταξης, όπως αυτά αναγράφονταν στη σχετική πρόσκληση, ήταν τα ακόλουθα : 1) Υποβολή και έγκριση των Ετησίων Οικονομικών καταστάσεων της εταιρικής χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013, μετά των επ' αυτών εκθέσεων του Διοικητικού Συμβουλίου και των ελεγκτών, 2) Απαλλαγή του ΔΣ και των Ελεγκτών από κάθε ευθύνη για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013. 3) Εκλογή Τακτικού και Αναπληρωτού Ελεγκτή για την χρήση από 1.1.2014 έως 31.12.2014 και καθορισμός αμοιβής του, 4) Έγκριση αμοιβών επί των κερδών των μελών του ΔΣ για τη χρήση από 1.1.2013 έως 31.12.2013, 5) Έγκριση των αμοιβών και αποζημιώσεων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου που τους κατεβλήθησαν για τη χρήση από 1.1.2014 έως 31.12.2014, σύμφωνα με το

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

άρθρο 24 § 2 Κ.Ν. 2190/20, 6) Έγκριση του πίνακα διάθεσης κερδών για τη χρήση από 1.1.2013 έως 31.12.2013, 7) Έγκριση αμοιβών & αποζημιώσεων των μελών του ΔΣ που βαρύνουν την εταιρεία σύμφωνα με το άρθρο 24§2 Κ.Ν. 2190/20. για τη χρήση από 1.1.2014 έως 31.12.2014, 8) Έγκριση της εκλογής από το ΔΣ της πέμπτης εναγόμενης Δέσποινας Μονοκρούσου και 9) Διάφορες ανακοινώσεις. Οι ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες, οι οποίοι είναι μέτοχοι της πρώτης εναγόμενης – πρώτης εφεσίβλητης και εκπροσωπούν ποσοστό 13,45% επί του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου αυτής και ειδικότερα ο μεν πρώτος των εναγόντων κατά ποσοστό 5,28%, οι δε δεύτερος και τρίτη των εναγόντων κατά ποσοστό 3,955% και η τέταρτη των εναγόντων κατά ποσοστό 0,26%,εν όψει της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης και στα πλαίσια του άρθρου 9 του καταστατικού της τελευταίας και του άρθρου 39 παρ. 4 του ν. 2190/1920, στις 20.6.2014 ζήτησαν ενημέρωση από την πρώτη εναγόμενη εγγράφως και εμπροθέσμως, ήτοι πέντε τουλάχιστον πλήρεις ημέρες από την τακτική γενική συνέλευση της πρώτης εναγόμενης, που, όπως προεκτέθηκε, είχε οριστεί για τις 20.6.2014 και μετ' αναβολή – κατόπιν δικού τους αιτήματος που έγινε δεκτό – για τις 15.7.2014, [καθώς, σε περίπτωση αναβολής της γενικής συνέλευσης, λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της πενθήμερης προθεσμίας του άρθρου 39 παρ. 4 του ν. 2190/1920 η ημέρα της μετ' αναβολή συνεδρίασης, (βλ. Δρακόπουλο σε Περάκη, Το Δίκαιο της Ανώνυμης Εταιρείας, κατ' άρθρο ερμηνεία, γ' έκδοση, άρθρο 39, σελ. 1516)], για τα εξής θέματα : 1) πληροφορίες σχετικά με τα ποσά, τα οποία κατά την τελευταία διετία καταβλήθηκαν με οποιαδήποτε αιτία από την εταιρεία σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή τους Διευθυντές της ή άλλους υπαλλήλους, καθώς και κάθε άλλη παροχή προς τα πρόσωπα αυτά ή κάθε άλλο πρόσωπο από οποιαδήποτε αιτία η σύμβαση της εταιρείας με αυτά. Ειδικότερα, ζήτησαν να τους γνωρίσουν αναλυτικά και ονομαστικά τα ποσά που κατεβλήθησαν στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, τους διευθυντές ή αλλά στελέχη της εταιρίας και τους συγγενείς αυτών για τις παρεχόμενες προς την εταιρία υπηρεσίες και την έννομη σχέση με την οποία κατεβλήθησαν. Περαιτέρω, ζήτησαν να τους ανακοινωθούν οι λόγοι για τους οποίους θα πρέπει να καταβληθούν αυξημένες αμοιβές εκ των κερδών σε συγκεκριμένα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου και να τους αιτιολογηθεί επαρκώς το εύλογο της καταβολής

αυτής. Ειδικότερα, ζήτησαν να τους πληροφορήσουν για το είδος, το χρόνο, τόπο και το αντικείμενο της απασχόλησης κάθε μέλους του ΔΣ ή των στελεχών που έλαβαν αμοιβές, καθώς και το γνωστικό αντικείμενο ενός εκάστου εξ αυτών, το χρόνο που οι αμοιβές αυτές κατεβλήθησαν, καθώς και να τους χορηγηθούν φωτοαντίγραφα των παραστατικών καταβολής των ποσών. Περαιτέρω, ζήτησαν να τους πληροφορήσουν εάν έχουν υπογραφεί συμβάσεις οιουδήποτε περιεχομένου μεταξύ της εταιρείας και τρίτων προσώπων που συνδέονται με μέλη του ΔΣ της εταιρείας και να τους χορηγηθούν αντίγραφα αυτών και εάν παρακρατήθηκαν και αποδόθηκαν φόροι εισοδήματος στα μέλη του ΔΣ και ασφαλιστικές εισφορές επί των ποσών που έλαβαν τα μέλη του ΔΣ ως αμοιβές. Επιπλέον, ζήτησαν να ενημερωθούν για τις δαπάνες που κατέβαλε η εταιρεία για τις εξαγωγές που πραγματοποίησε. 2) Πληροφορίες για τα εξής ειδικότερα θέματα: α) πού οφείλεται η πτώση των εσόδων της εταιρείας σε σχέση με την προηγούμενη χρήση. Επιπροσθέτως, ζήτησαν πληροφόρηση α) σχετικά με τις χώρες εξαγωγών και τις τιμές πωλήσεως των εξαχθέντων εμπορευμάτων, αναφορικά με την χρήση 2013, β) πού οφείλεται η αύξηση του κόστους διοικητικής λειτουργίας της εταιρείας, σε σχέση με την προηγούμενη χρήση και γ) πού οφείλεται η μείωση του συνόλου του κυκλοφορούντος ενεργητικού της εταιρείας από την χρήση 2012 στη χρήση 2013, εάν είναι τεχνητή και προσωρινή, ποιές είναι οι τυχόν επιπτώσεις αυτής στην λειτουργία της εταιρίας και στην αξία της κατά τις επόμενες χρήσεις και ποια μέτρα έχει (ή πρόκειται να) λάβει η διοίκηση για την αντιμετώπισή της. 3) Να τους χορηγηθούν αντίγραφα: α) τυχόν συναφθεισών συμβάσεων της εταιρείας με μέλη του Δ.Σ. ή πρόσωπα που ενεργούν για λογαριασμό τους ή των οποίων διαμορφώνουν και κατευθύνουν τις αποφάσεις, β) όλων των διαρκών συμβάσεων της εταιρείας, των οποίων το χρηματικό αντικείμενο υπερβαίνει τις 10.000 ευρώ ανά περίπτωση, γ) των πρακτικών συνεδρίασης του ΔΣ της εταιρείας, από τα οποία να προκύπτει ότι έχει ληφθεί απόφαση για την καταβολή οποιουδήποτε ποσού σε μέλη του ΔΣ, με επεξήγηση των λόγων της επιλογής συγκεκριμένων μελών και των αντιστοίχων ποσών, καθώς και αντίγραφο τυχόν συναφθείσας σχετικώς σύμβασης και δ) του πρακτικού του ΔΣ περί εγκρίσεως του καταρτισθέντος ισολογισμού, στο οποίο να περιέχεται η αιτιολόγηση της απόφασης του ΔΣ για την σύνταξη του πίνακα διάθεσης

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

αποτελεσμάτων, η πρόβλεψη για καταβολή αμοιβών σε μέλη του Δ.Σ.. η αναγκαιότητα για την μεταφορά ποσών σε μη διανεμόμενα κέρδη και κάθε άλλη σχετική πληροφορία. 4) Να πληροφορηθούν εάν το κονδύλιο των 5.460.542,57 ευρώ περιέχει μη διανεμηθέντα κέρδη παρελθουσών χρήσεων για χρονικό διάστημα πέραν της τριετίας και. σε καταφατική περίπτωση, εάν το Δ.Σ. έλαβε απόφαση για την διανομή ή την κεφαλαιοποίησή τους η οποιαδήποτε άλλη απόφαση. Από την επισκόπηση του ισχύοντος καταστατικού της πρώτης εναγόμενης προβλέπονται μεταξύ άλλων, τα εξής που αφορούν την κρινόμενη υπόθεση «Άρθρο 9 Δικαιώματα μειοψηφίας : 3. Σε περίπτωση αίτησης μετόχων, που εκπροσωπούν το ένα εικοστό (1/20) του καταβεβλημένου μετοχικού κεφαλαίου, η οποία πρέπει να υποβληθεί στην εταιρεία πέντε (5) ολόκληρες ημέρες πριν από την τακτική Γενική Συνέλευση, το Διοικητικό Συμβούλιο είναι υποχρεωμένο: α) Να ανακοινώνει στη Γενική Συνέλευση τα ποσά που μέσα στην τελευταία διετία καταβλήθηκαν για οποιαδήποτε αιτία από την Εταιρεία σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή τους διευθυντές ή άλλους υπαλλήλους της καθώς και κάθε άλλη παροχή της εταιρείας στα πρόσωπα αυτά ή κάθε άλλη σύμβαση που απαρτίστηκε για οποιαδήποτε αιτία ιιε τα ίδια πρόσωπα. β)Να παρέχει τις συγκεκριμένες πληροφορίες που του ζητούνται σχετικά με τις υποθέσεις της εταιρείας στο μέτρο που αυτές είναι χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, το Διοικητικό Συμβούλιο μπορεί να αρνηθεί να δώσει τις πληροφορίες που του ζητούνται για αποχρώντα λόγο, αναγράφοντας τη σχετική αιτιολογία στα πρακτικά.». Τα αιτήματα των εναγόντων περί χορήγησης α) πληροφοριών αναφορικά με τους λόγους μείωσης των εσόδων και του κυκλοφορούντος ενεργητικού και αύξησης του κόστους διοικητικής λειτουργίας της εταιρείας, και τους λόγους καταβολής αμοιβών σε συγκεκριμένα μέλη του ΔΣ, β) αντιγράφων από το σύνολο των διαρκών συμβάσεων της εταιρείας και των συμβάσεων μετά τρίτων, των οποίων το χρηματικό αντικείμενο υπερβαίνει τις 10.000 ευρώ ανά περίπτωση, είτε αφορά συνεργασία, είτε συμμετοχή είτε εξαγορά ,είτε προμήθεια, είτε δαπάνη, είτε οτιδήποτε άλλο επεμβαίνει και καταχωρείται στα βιβλία της εταιρείας, κρίνονται ότι δεν αφορούν συγκεκριμένες, όπως επιβάλλει η διάταξη του άρθρου 39 παρ. 4 του ν. 2190/1920, αλλά αόριστες και αφηρημένες πληροφορίες, που υπερβαίνουν τα όρια που θέτει η ως άνω

νομοθετική ρύθμιση, αφού ουσιαστικά αφορούν τη γενική οικονομική πορεία και δράση της εταιρείας, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν προκύπτει ποια είναι η χρησιμότητά τους για την εκτίμηση των εξεταζόμενων στην ημερήσια διάταξη θεμάτων. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι η πρώτη εναγόμενη απάντησε στους ενάγοντες κοινοποιώντας τους την από 1.7.2014 εξώδικη παροχή πληροφοριών (με τις επικαλούμενες και προσκομιζόμενες υπ' αριθ. 1913/2.7.2014, 1914/2.7.2014, 1915/2.7.2014 και 1916/2.7.2014 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Σοφίας Αχόλου), η οποία περιελήφθη αυτούσια και στο επικαλούμενο και προσκομιζόμενο πρακτικό της από 15.7.2014 συνεδρίασης της ΓΣ, και με την οποία αναφέρθηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα : «Όπως σας αναφέραμε ήδη στην επιστολή που σας διαβιβάσαμε εντός του Μαΐου 2014, στα γραφεία της Εταιρείας υπάρχουν όλα τα στοιχεία και οι καταστάσεις που ο νόμος ορίζει για την ενημέρωσή σας. Επισημαίνουμε ότι στις αρχές Ιουνίου 2014 προσήλθε ήδη εκπρόσωπος του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου από εσάς, ζήτησε και έλαβε αντίγραφα όλων των στοιχείων και καταστάσεων αυτών. Επομένως η σχετική ερώτηση που περιλαμβάνετε στην εξώδικη δήλωσή σας έχει ήδη απαντηθεί και δεν είναι πλέον επίκαιρη. Με επιφύλαξη των όσων αναφέρονται αμέσως παρακάτω για αμοιβές από μισθωτές υπηρεσίες, κατά την τελευταία διετία στα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν καταβληθεί μόνο οι αμοιβές για τις χρήσεις 2012 και 2013, που εγκρίθηκαν αντίστοιχα από τις Τακτικές Γενικές Συνελεύσεις των μετόχων της εταιρείας της 10ης Ιουλίου 2012 και της 11ης Ιουλίου 2013, στις οποίες ήσασταν παρόντες ή είχατε αντιπροσωπευθεί. Αντίγραφο των πρακτικών των Γενικών αυτών Συνελεύσεων έχετε ήδη παραλάβει, αλλά ευχαρίστως να σας χορηγήσουμε και πάλι, εφόσον το επιθυμείτε. Επίσης σε τρία από τα μέλη του Δ.Σ. καταβλήθηκαν μισθοί που αφορούν μισθωτές υπηρεσίες. Σημειώνεται ότι τα τρία αυτά μέλη του Δ.Σ. ήταν πρώτα μισθωτοί της εταιρείας και εν συνεχεία εκλέχτηκαν μέλη του Δ.Σ. Η εκλογή των δύο πρώτων επικυρώθηκε με ομόφωνη απόφαση της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του 2010, στην οποία συμμετείχατε και εσείς και ψηφίσατε υπέρ της εκλογής τους αυτής...[.....].Το γνωστικό αντικείμενο των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και των στελεχών επιπέδου διευθυντών δεν έχει μεταβληθεί σε σχέση με όσα σας έχουμε γνωστοποιήσει με εξώδικη δήλωσή μας πριν την Τακτική Γενική

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

Συνέλευση του έτους 2012 και έχουν συμπεριληφθεί και στο πρακτικό της Τακτικής Γενικής Συνέλευσης του έτους 2012. Το νέο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, Δέσποινα Μονοκρούσου είναι πτυχιούχος Φαρμακευτικής του Πανεπιστημίου του Λονδίνου με εμπειρία στο πεδίο των καλλυντικών, παραφαρμάκων και ΜΗ.ΣΥ.ΦΑ Επίσης έχει παρακολουθήσει σεμινάρια σε θέματα διαχείρισης προσωπικού (Human Resources Management) και είναι υπεύθυνη ποιότητας και επιστημονική υπεύθυνος της εταιρείας. Επίσης είναι υπεύθυνη του τμήματος Ανθρώπινου Δυναμικού στην εταιρεία. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου απασχολούνται ολόκληρη την ημέρα με τις υποθέσεις της εταιρείας και οι αρμοδιότητές τους δεν έχουν τροποποιηθεί εντός του 2013. Η κυρία Δέσποινα Μονοκρούσου έχει αναλάβει επιπλέον διοικητικές αρμοδιότητες σε θέματα ανθρώπινου δυναμικού. Σύμφωνα με την αιτιολογία που περιλαμβάνεται στις σχετικές αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων των τελευταίων ετών, οι αμοιβές αφορούν, όχι μόνο τη συμμετοχή των μελών του Δ.Σ. στις συνεδριάσεις του και τα έξοδα παραστάσεών τους, αλλά και τις ιδιαίτερες προσπάθειές τους και τον ζήλο που επιδεικνύουν για την ανάπτυξη των εργασιών και τη βελτίωση της εσωτερικής οργάνωσης της εταιρείας, τον κύκλο εργασιών της εταιρείας στο έντονα ανταγωνιστικό και δυσχερές περιβάλλον της σχετικής αγοράς και την εν γένει απασχόλησή τους με την διοίκηση της εταιρείας στον τομέα ευθύνης καθενός, όπως αυτός έχει προσδιοριστεί και προσδιορίζεται από καιρό σε καιρό, αφού ελήφθη υπόψη και η δραστηριότητα και ο χρόνος απασχόλησής τους.[....] Επιπλέον: Στον κ. Λυμπερίου διατίθεται από την εταιρεία μισθωμένο αυτοκίνητο (leasing), τα μισθώματα του οποίου που πληρώθηκαν στη χρήση 2012 ανήλθαν στο ποσό των 15.096,96€ και τα μισθώματα στη χρήση 2013 ανήλθαν στο ποσό των 10.215,65 €Στον κ. Βακιρλή διατίθεται από την εταιρεία μισθωμένο αυτοκίνητο (μακροχρόνια μίσθωση), τα μισθώματα του οποίου, που πληρώθηκαν στη χρήση 2012 ανήλθαν στο ποσό των 3.838,80€ και τα μισθώματα που πληρώθηκαν στη χρήση 2013 ανήλθαν στο ποσό των 3.838,80 €.Κινητά τηλέφωνα παρέχονται στα εξής μέλη του Δ.Σ και στελέχη, επιπέδου διευθυντών: Γεράσιμος Μονοκρούσος, Άννα Μονοκρούσου, Ιωάννης Ποθητάκης, Δέσποινα Μονοκρούσου, Γεώργιος Νικηταράς. Κατά το έτος 2013 απασχολήθηκαν στην εταιρεία: α) ο Μιχαήλ Λυμπερίου (υιός του Κωνσταντίνου Λυμπερίου), ως Βοηθός λογιστή, με μικτές μηνιαίες αποδοχές

870,03. Η πρόσληψή του εγκρίθηκε ειδικά από την τακτική γενική συνέλευση της 11ης Ιουλίου 2013. β) ο Αθανάσιος Λυμπερίου (υιός του Κωνσταντίνου Λυμπερίου). Εργάζεται ως φαρμακοϋπάλληλος με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου από 12/07/2012 με μικτές αποδοχές 1.050,00 €. Η πρόσληψή του εγκρίθηκε από την Γενική Συνέλευση της 10ης Ιουλίου 2012. Δεν υπάρχουν άλλες συμβάσεις μεταξύ της εταιρείας και τρίτων φυσικών ή νομικών προσώπων που συνδέονται με μέλη του Δ.Σ., πλην των συμβάσεων εργασίας που προϋπήρχαν της σύστασης της εταιρείας (όπως σας είναι γνωστό, η εταιρεία συνεστήθη με συγχώνευση άλλων εταιρειών και είναι καθολική τους διάδοχος) και οι οποίες σας είναι ήδη γνωστές. Κατά το έτος 2013 έγιναν 12 προσλήψεις, 2 οικειοθελείς αποχωρήσεις και 12 απολύσεις προσωπικού. Όλες οι αποδοχές του προσωπικού μαζί με τις αναλογούσες εργοδοτικές εισφορές έχουν καταχωρηθεί στους σχετικούς αναλυτικούς λογαριασμούς μισθοδοσίας του λογαριασμού «Αμοιβές Προσωπικού». Οι δαπάνες για αγορές εμπορευμάτων και λοιπών προϊόντων για το 2013, ανέρχονται στο ποσό των € 79.645.116,65 σύμφωνα με την κατάσταση γενικής εκμετάλλευσης που είναι ήδη στη διάθεσή σας, όπως σας έχουμε ήδη εγγράφως ενημερώσει. Δεν διατέθηκαν ποσά για εξαγωγές. Κατά τη χρήση 2013 δεν διατέθηκαν ποσά για τη διερεύνηση νέων αγορών προμήθειας φαρμάκων. Δεν υπάρχουν συναλλαγές με προμηθευτές εξωτερικού. Οι συνολικές δαπάνες της εταιρείας μειώθηκαν κατά τη χρήση 2013 σε σχέση με το 2012. Η κατ' είδος ανάλυση όλων των εξόδων παρατίθεται στην κατάσταση γενικής εκμετάλλευσης, που είναι ήδη στη διάθεσή σας. Επίσης, στην κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσεως αποτυπώνεται και η διαχρονική ανάλυση των εξόδων ανά λειτουργία της επιχείρησης. Όλα τα σημαντικά γεγονότα της χρήσης 2013 φαίνονται στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις και στην έκθεση διαχείρισης. Δεν έχουν προκύψει σημαντικά γεγονότα μετά τη σύνταξη της έκθεσης διαχείρισης. Τα μεγέθη και ποσά των δανείων και πιστώσεων, αναγράφονται αναλυτικά στον ισολογισμό της εταιρείας, στο παθητικό (Γ. Υποχρεώσεις: Ι. Μακροπρόθεσμες & ΙΙ. Βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις). Ως ορισμένες ειδικότερες πληροφορίες και έγγραφα που ζητάτε: α) Η παροχή των πληροφοριών που προβλέπεται από το νόμο ότι γίνεται κατά την Γενική Συνέλευση θα γίνει σύμφωνα με το νόμο. Πρέπει να παρατηρηθεί ότι μεγάλο μέρος των ερωτήσεών σας απαντάται ήδη από τις

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

εγγραφές στις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις. Πάντως, το Διοικητικό Συμβούλιο παρέχει πάντα αναλυτικά τις προβλεπόμενες από το νόμο εξηγήσεις και θα προβεί στις απαραίτητες διαπιστώσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της χρήσης και τα επιμέρους κονδύλια των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων κατά τη συνεδρίαση της τακτικής γενικής συνέλευσης, όπως προβλέπεται από το νόμο. β) Εφόσον η χορήγηση αντιγράφων προβλέπεται από το νόμο και τα έγγραφα που ζητάτε περιέχουν πληροφορίες που μπορούν να σας χορηγηθούν σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (ιδίως τη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα) και δεν δημιουργείται κίνδυνος ζημίας της εταιρείας, είναι στη διάθεσή σας και μπορείτε οποτεδήποτε να προσέλθετε στα γραφεία της εταιρείας μας για να σας τα φωτοτυπήσουμε με δικά σας έξοδα.». Περαιτέρω τους παρέσχε τις εξής πληροφορίες: 1) περί των αμοιβών των μελών του Δ.Σ.. κατά την τελευταία διετία κατ' όνομα και ποσό, 2) περί καταβολής των αναλογουσών εργοδοτικών εισφορών, 3) περί του γνωστικού αντικειμένου των μελών του Δ.Σ., καθώς και του χρόνου και αντικειμένου απασχόλησής τους. 4) περί των αμοιβών των διευθυντικού επιπέδου στελεχών, κατά την τελευταία διετία κατ' όνομα και ποσό, 5) περί ύπαρξης ή μη συμβάσεων μεταξύ της εταιρείας και τρίτων φυσικών ή νομικών προσώπων που συνδέονται με μέλη του ΔΣ, 6) περί των δαπανών της εταιρείας για αγορές εμπορευμάτων και λοιπών προϊόντων κατά την χρήση του έτους 2013 και την ύπαρξη ή συναλλαγών με προμηθευτές του εξωτερικού, 7) περί τα μη διανεμηθέντα κέρδη παλαιότερων χρήσεων με τη χορήγηση αντιγράφου της οικονομικής κατάστασης του αναλυτικού καθολικού Στην ως άνω εξώδικη απάντηση της πρώτης εναγόμενης επισυνάφθηκαν αντίγραφα: 1) του ισολογισμού της χρήσης 1.1.2013 έως 31.12.2013, 2) του λογαριασμού «αποτελέσματα χρήσεως», 3) του πίνακα διαθέσεως αποτελεσμάτων, 4) του προσαρτήματος, 5) της έκθεσης διαχείρισης του ΔΣ, 6) της έκθεσης των ορκωτών λογιστών - ελεγκτών της εταιρείας, 7) των πρακτικών του Δ.Σ. της εταιρείας περί κατάρτισης, υποβολής και έγκρισης των ετήσιων οικονομικών καταστάσεων της χρήσεως από 1.1.2013 - 31.12.2013 και της έκθεσης διαχείρισης του ΔΣ προς την τακτική ΓΣ των μετόχων για την χρήση 2013, περί της υπογραφής των οικονομικών καταστάσεων της χρήσεως 2013, και περί λήψης απόφασης για

την σύγκληση της τακτικής ΓΣ των μετόχων, καθορισμού των θεμάτων ημερήσιας διάταξης και σύνταξης της πρόσκλησης σε αυτήν, περί αλλαγής της ημερομηνίας διενέργειας της τακτικής ΓΣ των μετόχων, περί εκλογής της πέμπτης εναγόμενης στην θέση μέλους του ΔΣ, μετά την παραίτηση του Τηλέμαχου Παπαϊωάννου, περί επιμερισμού των αμοιβών εκ κερδών για τη χρήση του έτους 2012, περί του χρόνου πληρωμής και των αμοιβών των μελών του ΔΣ για τη χρήση 2013 και η) της κατάστασης γενικής εκμετάλλευσης. Η επικαλούμενη από τους ενάγοντες και ήδη εκκαλούντες άρνηση του διοικητικού συμβουλίου της εναγόμενης εταιρείας να παράσχει οποιοδήποτε έγγραφο, όχι μόνο δεν αποδείχθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο της παρούσας δικογραφίας, αλλά αποδείχθηκε το αντίθετο ότι δηλαδή υπήρξε πρόταση προς τους εκκαλούντες να προσέλθουν στα γραφεία της πρώτης εναγόμενης εταιρείας και να παραλάβουν οποιοδήποτε σχετικό έγγραφο. Κατόπιν και κατά τη διάρκεια της μετ' αναβολή τακτικής ΓΣ της 15.7.2014 οι ενάγοντες επανήλθαν με τα ίδια με τα ως άνω αιτήματα περί χορήγησης σ' αυτούς εγγράφων και πληροφοριών. Η πρώτη εναγόμενη μέσω του Προέδρου και διευθύνοντα Συμβούλου αυτής προέβη σε διευκρινήσεις και επανέλαβε στην απάντησή της το περιεχόμενο της ως άνω αναφερόμενης εξώδικης απάντησης. Επιπλέον προέβη στις ακόλουθες διευκρινίσεις «.....Ως προς το θέμα καταβολής σε τρίτο πρόσωπο ποσού 13.680,98 ευρώ ως προμήθεια για πωλήσεις εξωτερικού, το ζήτημα αυτό επισημάνθηκε από εμάς προς τους αιτούντες μετόχους και συγκεκριμένα εγώ έκανα προφορικά τη διόρθωση αυτή προς τον πληρεξούσιο δικηγόρο των μετόχων κ. Σπυρίδωνα Σουρλά. Με πρωτοβουλία του Διοικητικού Συμβουλίου ενημερώθηκε ο πιο πάνω πληρεξούσιος δικηγόρος για το θέμα αυτό κατά την επίσκεψή του στα γραφεία μας την 3/7/2014. Επομένως, όχι ανασφάλεια, αλλά ιδιαίτερη ασφάλεια θα πρέπει να νιώθουν οι αιτούντες μέτοχοι από την συμπεριφορά της εταιρείας και του Διοικητικού Συμβουλίου, το οποίο έσπευσε από μόνο του να διορθώσει την εσφαλμένη αναφορά, προκειμένου οι μέτοχοι να έχουν την απολύτως σωστή εικόνα. Επίσης στον προαναφερθέντα πληρεξούσιο δικηγόρο χορηγήθηκε αντίγραφο ισοζυγίου καταβολής προμηθειών ύψους 13.680,98 € και επομένως η επανάληψη της σχετικής ερώτησης είναι αναιτιολόγητη. Επίσης, ως προς τις λοιπές ερωτήσεις σχετικά με τις εξαγωγές η απάντηση είναι ότι η εταιρεία

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ενεργεί σε απόλυτη συμμόρφωση με την κείμενη νομοθεσία, τόσο στο θέμα των εξαγωγών όσο και γενικώς και μάλιστα είναι εξαιρετικά αυστηρή και προσεκτική στις ενέργειές της.[....] Ο διαχωρισμός σε έξοδα διοικητικής λειτουργίας και έξοδα διαθέσεως είναι καθαρά λογιστικός. Τα συνολικά έξοδα το 2013 ήταν 4.858.580,00, μειωμένα κατά 4% από τα έξοδα του 2012, που ήταν 5.066.135 €, όπως φαίνεται από τον Ισολογισμό της 31ης Δεκεμβρίου 2013. Ενδεικτικά επισημαίνω, από την Κατάσταση Λογαριασμού Γενικής Εκμετάλλευσης, την κατά 80% μείωση των καταβληθέντων τόκων το 2013 σε 89.734 € από 441.895 € το 2012. Παράλληλα οι πωλήσεις του 2013 ήταν 85.017,930 €, μειωμένες κατά 10% από αυτές του 2012, που ήταν 94.458.865 €. Σημειωτέον, ότι η μείωση των τιμών των φαρμάκων και της συνολικής φαρμακευτικής δαπάνης ήταν περίπου 17%. Η μείωση του κυκλοφορούντος ενεργητικού το 2013 σε σχέση με το 2012 ήταν 11%. Αυτό ήταν φυσική συνέπεια και επακόλουθο της μείωσης των πωλήσεων κατά 10%. Η κράτηση κερδών εις νέον είναι απολύτως νόμιμη, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.». Κατόπιν των ανωτέρω αναλυτικά εκτιθέμενων γίνεται σαφές ότι η πρώτη εναγόμενη εκπλήρωσε την από το καταστατικό και το νόμο υποχρέωσή της να παράσχει στους ενάγοντες μετόχους κατά την τακτική γενική συνέλευση τις ως άνω αιτούμενες απ' αυτούς πληροφορίες, στο μέτρο που αυτές ήταν ορισμένες και χρήσιμες για την πραγματική εκτίμηση των θεμάτων της συγκεκριμένης ημερήσιας διάταξης και συνεπώς, η αγωγή ως προς το αίτημα περί ακύρωσης των αποφάσεων της ΓΣ καθ' ο μέρος στηρίζεται στη μη χορήγηση των αιτουμένων πληροφοριών, πρέπει ν' απορριφθεί, ως ουσία αβάσιμη. Περαιτέρω, στην εν λόγω τακτική γενική συνέλευση αποφασίστηκε η έγκριση των ετησίων οικονομικών καταστάσεων της εταιρικής χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013 μετά των επ' αυτών εκθέσεων του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών καθώς και η έγκριση αμοιβών των μελών του διοικητικού συμβουλίου για τη χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013 και του πίνακα διάθεσης κερδών της χρήσης από 1.1.2013 έως 31.12.2013, όπου ποσό 356.000 ευρώ εκ των καθαρών κερδών αποφασίσθηκε κατ' άρθρο 24 παρ. 1 του ν. 2190/1920 να δοθεί ως αμοιβή στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου της πρώτης εναγόμενης. Επίσης αποφασίσθηκε η προέγκριση αμοιβών μελών του Δ.Σ. για την χρήση του έτους 2014, όπου ποσό 65.000 ευρώ (μικτά) αποφασίστηκε, κατ' άρθρο 24 παρ. 2 Κ.Ν. 2190/1920, να

δοθεί ως ετήσια αποζημίωση στον Πρόεδρο και Διευθύνοντα Σύμβουλο του Δ.Σ. και ποσό 36.500 ευρώ (μικτά) σε κάθε μέλος του Δ.Σ. της πρώτης εναγόμενης. Εξάλλου, όπως προκύπτει από τον ισολογισμό της πρώτης εναγόμενης, αυτή κατά την εταιρική χρήση 1.1.2013 έως 31.12.2013 εμφάνισε καθαρά αποτελέσματα (κέρδη) χρήσεως 1.406.461,91 ευρώ, αυξημένα κατά 805.524.12 ευρώ σε σχέση με τα κέρδη της εταιρικής χρήσης 2012, το οποίο ανερχόταν στο ποσό των 600.937,79 ευρώ και κρίνεται ικανοποιητικό λαμβανομένων υπόψη αφενός των συνθηκών της αγοράς (μειώσεις τιμών, συνταγογραφήσεων), αφετέρου, δε, του υφιστάμενου ανταγωνισμού. Επιπλέον, η πρώτη εναγόμενη μετέφερε κέρδη από προηγούμενες χρήσεις, ποσού 5.288.993,33 ευρώ. Αποφασίσθηκε δε η καταβολή πρώτου μερίσματος στους μετόχους ποσού 444.000 ευρώ, ενώ κατά την προηγούμενη χρήση δόθηκαν 350.000 ευρώ. Από τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι κατά το ελεγχόμενο χρονικό διάστημα η πρώτη εναγόμενη παρουσίασε καλή οικονομική πορεία και συνεπώς ότι το διοικητικό της συμβούλιο εργάσθηκε προς τούτο εποικοδομητικά. Σε συνδυασμό με το ότι στην ως άνω τακτική γενική συνέλευση αποφασίστηκε και η καταβολή πρώτου μερίσματος στους μετόχους ποσού 444.000 ευρώ, ήτοι αυξημένο από το ποσό των 350.000 ευρώ που δόθηκε για την ως άνω αιτία για τη χρήση 2012, προκύπτει ότι οι ανωτέρω, ως καταχρηστικές, προσβαλλόμενες από τους εκκαλούντες αποφάσεις της γενικής συνέλευσης, εξυπηρετούν το συμφέρον της εταιρείας, ανταμείβουν τα μέλη του ΔΣ για τη θητεία τους και την καθημερινή απασχόλησή τους σ' αυτήν και δεν παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας και συνεπώς δεν αποτελούν μορφή κατάχρησης της εξουσίας της πλειοψηφίας, ούτε, δε, συντρέχει λόγος μείωσης των ερειδόμενων στη διάταξη του άρθρου 24 παρ. 2 ν. 2190/1920, αμοιβές, καθόσον αυτές, κατά τα αναφερόμενα ανωτέρω, δεν δύνανται να χαρακτηρισθούν ως υπέρογκες, ως απαιτεί η προμνημονευθείσα νομική διάταξη. Ως εκ τούτου είναι απορριπτέο το αίτημα της αγωγής περί ακύρωσης των προσβαλλόμενων αποφάσεων της ΓΣ καθ' ο μέρος στηρίζεται στην καταχρηστική άσκηση των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας έναντι των εναγόντων που αποτελούν μειοψηφία, καθώς και του επικουρικού αιτήματος περί μείωσης της αποφασισθείσας δια του υπ' αριθ. 7 θέματος της ημερήσιας διάταξης αμοιβής των μελών του ΔΣ, κατ' άρθρο 24 παρ. 2 εδ. β'

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

του ν. 2190/1920. Στο ίδιο συμπέρασμα καταλήγοντας και η εκκαλουμένη απόφαση, ορθά το νόμο εφάρμοσε και εκτίμησε τις αποδείξεις, τα, δε, αντίθετα διαλαμβανόμενα στους σχετικούς λόγους εφέσεως, ήτοι στον 1ο, 5ο, 6ο κατά το δεύτερο σκέλος αυτού, 7ο, και 10ο, εξ αυτών, πρέπει ν' απορριφθούν. Οι ενάγοντες προς επίρρωση των αγωγικών ισχυρισμών τους επικαλούνται και προσκομίζουν την υπ' αριθ. 6554/2020 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου με την οποία απορρίφθηκε έφεση της πρώτης εναγόμενης κατά της υπ' αριθ. 4950/2018 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, που ακύρωσε την από 22.6.2017 απόφαση της ΓΣ της πρώτης εναγόμενης, λόγω καταχρηστικής άσκησης των δικαιωμάτων της πλειοψηφίας, όσον αφορά το τέταρτο θέμα της ημερήσιας διάταξης με τίτλο «έγκριση αμοιβών επί των κερδών των μελών του ΔΣ για τη χρήση 2016» και β) αναγνώρισε την ακυρότητα της εν λόγω απόφασης όσον αφορά το έβδομο θέμα με τίτλο «έγκριση των αμοιβών και αποζημιώσεων των μελών του ΔΣ που βαρύνουν την εταιρεία σύμφωνα με το άρθρο 24 παρ. 2 του ν. 2190 για τη χρήση του 2017». Πλην, όμως η απόφαση αυτή, αφενός δεν δημιουργεί δεδικασμένο όσον αφορά την ένδικη διαφορά και αφετέρου τα πραγματικά περιστατικά της αγωγής επί της οποίας εκδόθηκε η ως άνω απόφαση διαφοροποιούνται σε σχέση με την υπό κρίση αγωγή, κυρίως όσον αφορά το ύψος των κερδών της πρώτης εναγόμενης, δεδομένου ότι τα κέρδη της πρώτης εναγόμενης για τη χρήση του έτους 2016 ήταν αισθητά μειωμένα λόγω της οικονομικής κρίσης, που είχε πλήξει τον τομέα εμπορίας φαρμάκου. Επίσης, πρέπει ν' απορριφθούν οι 11ος, 12ος και 13ος λόγοι έφεσης με τους οποίους ισχυρίζονται οι εκκαλούντες ότι η εκκαλουμένη δεν έλαβε υπόψη τα προσκομισθέντα απ' αυτούς έγγραφα και ότι δεν αξιολόγησε ορθά τις καταθέσεις των μαρτύρων και δεν έθεσε ορθά το θέμα της αποδείξεως, αφού προέκυψε ότι η εκκαλουμένη συνεκτίμησε όλα τα εισφερθέντα αποδεικτικά στοιχεία. Τέλος, με τον 14ο λόγο έφεσης ισχυρίζονται ότι εσφαλμένως επιβλήθηκε σε βάρος τους η εκ 1.500 ευρώ δικαστική δαπάνη. Ο λόγος αυτός έφεσης είναι βάσιμος και πρέπει να γίνει δεκτός, καθόσον, στην υπό κρίση υπόθεση, η ερμηνεία των κανόνων δικαίου, που εφαρμόσθηκαν ήταν ιδιαιτέρως δυσχερής. Έσφαλε, επομένως, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, που, με την εκκαλουμένη απόφαση καταδίκασε τους ενάγοντες στα δικαστικά έξοδα των εναγόμενων, ενώ ορθά κρίνοντας

έπρεπε να προβεί σε συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων των διαδίκων, κατ' άρθρο 179 ΚΠολΔ.

Κατόπιν των ανωτέρω, η υπό κρίση έφεση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, κατά τον ανωτέρω λόγο αυτής, να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση μόνο ως προς τη διάταξη των δικαστικών εξόδων και να συμψηφισθούν στο σύνολό τους τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας. Τέλος, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 495 ΚΠολΔ, να διαταχθεί η επιστροφή του παράβολου, που κατατέθηκε, στους εκκαλούντες.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά την έφεση.

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει κατ' ουσίαν την έφεση.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την επιστροφή στους εκκαλούντες του κατατεθέντος από αυτούς για την άσκηση της ως άνω έφεσης παραβόλου.

ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την υπ' αριθ. 465/2019 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών ως προς τη διάταξη των δικαστικών εξόδων.

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ μεταξύ των διαδίκων τα δικαστικά έξοδα για αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στις 14.4.2022 και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 3.5.2022, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ **Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ακριβές αντίγραφο
Θεωρήθηκε
Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 9.1.2023
Η Γραμματέας

ΕΥΓΕΝΙΑ ΚΑΛΛΙΝΤΕΡΗ